

Căminul viitor al Mirelui și al Miresei

**(FUTURE HOME OF THE HEAVENLY
BRIDEGROOM AND THE EARTHLY BRIDE)**

*Jeffersonville 02.08.1964
de William Branham*

Să rămânem un moment în picioare și să ne plecăm inimile înaintea lui Dumnezeu.

Tatăl nostru ceresc, suntem într-adevăr recunoscători pentru privilegiul de a fi astăzi aici, adunați împreună în Numele Domnului Isus. Te rugăm, iartă păcatele noastre, căci suntem aici ca să ne îndreptăm atenția înspre lucrurile veșnice și înspre viața care este dincolo de acest tărâm muritor. Te rugăm să ne arăți Tu încotro să ne îndreptăm, ce trebuie să facem în viitor și chiar și în prezent pentru a câștiga locul acela care ne-a fost făgăduit. În țară sunt mulți bolnavi și nevoiași care nu și-au încheiat călătoria. Dușmanul nostru cel mare - nu doar al nostru, ci și dușmanul Tău - a venit să-i împresoare și să le pună capăt vieții și să-i trimită mai devreme în mormânt. Astăzi noi ne rugăm pentru ei, ca mila și harul Tău, Doamne, să le prelungească zilele până la timpul sortit lor. Pe amvon se găsesc batiste și pachețele. Afară în holuri și în jurul acestui loc sunt oameni pe paturi de campanie și pe târgi. Ei sunt bolnavi și chinuiți, iar cei ce stau în sală, abia au putere să stea în picioare. Oh, Dumnezeule veșnic binecuvântat, ascultă-ne rugăciunea în dimineața aceasta, prin sângele Domnului Isus. Noi nu privim la fărădelegea noastră, ci știm că El a stat în locul nostru și El este Acela care ne reprezintă în această rugăciune. Fiecare să fie vindecat spre slava Ta, Doamne. Binecuvântează aceste batiste. Atunci când vor fi puse peste bolnavi, fie ca aceștia să se vindece.

Acum Tată, dăruiește-ne pâinea vieții, Doamne, în timp ce așteptăm serviciul minunat de vindecare care credem că va urma, ca să putem recunoaște prin Cuvântul Tău ce trebuie să facem. Noi ne rugăm în Numele lui Isus. Amin

Unul dintre cele mai înalte privilegii ale mele este să fiu în casa lui Dumnezeu și să vorbesc poporului Său. Știu că este înghesuială - și eu am o lecție foarte lungă. Sper să stați cât se poate de bine până la

încheierea mesajului. Eu nu v-aș strânge în astfel de adunări dacă nu aș crede că v-ar fi de folos. Apoi știm de asemenea că nu mai avem prea mult timp pentru asemenea adunări pentru că ne apropiem de ceasurile de sfârșit. Și eu vreau să răscumpăr fiecare clipă pentru Împărăția Lui. Eu mă încred în Domnul Dumnezeu nostru că El ne va binecuvânta în timp ce suntem adunați.

Sunt atât de recunoscător să știu că am privilegiul să predic unor oameni despre care chiar și păcătoșii – iertați, nu vreau să spun că acești oameni sunt păcătoși - sunt oameni de afaceri care spun că voi sunteți drăguți. Ei vă apreciază. Asta înseamnă să fi sarea pământului. Eu apreciez aceste lucruri, purtarea voastră, felul în care vă ocupați de aceste lucruri.

Eu am spus întotdeauna: „Dacă vine cineva și nu are bani să-și plătească cheltuielile, sunați-mă. Vom încerca s-o rezolvăm cumva.” Și am spus: „Serviți-le masa, chiar dacă au sau n-au bani.” Totul se va rezolva.

Parcă ați fi copiii mei. Dacă eu voi avea o cunună când voi ajunge acolo, voi veți fi piatra scumpă care strălucește în cununa slujbei mele. Când această slujbă va fi încununată, voi veți fi acea piatră scumpă.

În trecut v-am vorbit despre cele șapte peceti, despre epocile bisericii și despre lucrurile care au avut loc. În această dimineață am o temă foarte importantă. Pentru mine este o temă care mi-a adus multă binecuvântare; sper că vă va atinge și pe voi în același fel. Ar fi minunat dacă aș putea s-o dau mai departe cu aceeași inspirație cu care am primit-o, însă aceasta depinde de Dumnezeu. Eu v-am spus unde și ce se va întâmpla și vedem că toate lucrurile acestea s-au întâmplat.

În dimineața aceasta voi vorbi despre „**Căminul viitor al Mirelui Ceresc și al Miresei de pe pământ**”, locul în care vor locui ei. Eu cred că prin harul lui Dumnezeu noi toți vom avea parte de acel loc.

Iar acum, sper că veți avea răbdare cu mine. Să aveți la îndemână Bibliile, creioanele, să citiți cu mine, pentru că voi face referire la multe versete biblice și voi încerca să mă încadrez în timp ca să ne și rugăm pentru bolnavi. Eu am promis acest lucru. Mai înainte noi ne-am rugat în diferite încăperi pentru aceia care aproape că nu mai au nici o speranță. Cu voia Domnului, vom avea o altă adunare în data de 16, în care ne vom ruga doar pentru bolnavi.

Acum, în ceea ce privește acest subiect, cred că dacă m-aș ocupa pe îndelete de tema asta ar fi nevoie de săptămâni întregi, fiindcă multe lucruri ar trebui incluse. Dar mi-am notat niște versete, pentru a atinge numai vârfurile, urmând ca voi să vă adânciți mai departe.

Aș vrea cât mai curând, dacă este voia Domnului, în octombrie de fapt nu știu când, dar oricând se va îngriji El, mi-ar place să mă ocup câteva zile de Apocalipsa 12 ca să fac o legătură cu tema de aici. Oh, eu cred că va fi ceva puternic. Ar fi minunat să vedem cum ne-o va aduce El.

Sunt recunoscător pentru tabernacolul acesta și pentru cele cinci uși ale sale deschise pentru public. Avem aici patru diaconi umpluți cu Duhul Sfânt, patru administratori, oameni plini cu Duhul Sfânt, câte doi la fiecare ușă. În față se află o ușă dublă pentru cei doi pastori, păstorii turmei. Suntem recunoscători că vă avem. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta. Fie ca El să vă binecuvânteze tot timpul.

Acum doresc să ne ridicăm un moment, în timp ce citim din 2 Petru, cap. 3 și de asemenea din cartea Apocalipsei cap. 21.

Oh, Doamne, umple-ne inimile cu bucurie cât timp vom sta aici și citim din Cuvântul Tău; știm că Isus a spus că: „Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece niciodată.” Știm că El a mai spus că: „Toată Scriptura trebuie să se împlinească.”

Citind aceste rânduri, fie ca Tu să ne descoperi ceasul în care trăim. Noi ne rugăm în Numele lui Isus, Autorul Cărtii. Amin.

2 Petru 3: *„Prea iubiților, aceasta este a doua epistolă, pe care v-o scriu. În amândouă, caut să vă trezesc mintea sănătoasă, prin înștiințări, ca să vă fac să vă aduceți aminte de lucrurile vestite mai dinainte de sfinții proroci, și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voștri. Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor, și vor zice: „Unde este făgăduința venirii Lui? Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!” Căci înadins se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin Cuvântul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei, și că lumea de atunci a pierit tot prin ele, înecată de apă. Iar cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin același Cuvânt, pentru focul din ziua de judecată și de pieire a oamenilor nelegiuiți. Dar, preaiubiților, să nu uitați un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi. Domnul nu*

întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință. Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde. Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, și trupurile cerești se vor topi de căldura focului? Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea. De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină, și în pace. Să credeți că îndelunga răbdare a Domnului nostru este mântuire, cum v-a scris și preaiubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui, ca și în toate epistolele lui, când vorbește despre lucrurile acestea. În ele sunt unele lucruri grele de înțeles, pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor. Voi deci, preaiubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva să vă lăsați târați de rătăcirea acestor nelegiuiri, și să vă pierdeți tăria; ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava, acum și în ziua veșniciei. Amin.”

Acum citesc din Apocalipsa cap. 21, de la versetul 1-7:

„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era. Și eu am văzut coborându-se din cer de la Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânquiere, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.” Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi.” Și a adăugat: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate.” Apoi mi-a zis: „S-a isprăvit! Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Celui ce îi este sete, îi voi da să bea fără plată din izvorul apei vieții. Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, și el va fi fiul Meu.”

Să ne rugăm din nou.

Doamne Isuse, având o asemenea făgăduință și o astfel de vorbire serioasă pe care Hristos însuși și apostolul tău ne-au dat-o cu privire la ceasul de care ne apropiem, dă-ne călăuzirea Ta Doamne, ca să știm cum să ne apropiem de aceasta în mod corect, pentru că noi știm că aceste lucruri vin. Scripturile trebuie să se împlinească. Și așa va fi. Iar acum, Doamne, noi cerem din nou mila Ta peste noi la citirea Cuvântului Tău. Fii cu noi și descoperă-ni-l Doamne, căci noi ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Puteți lua loc. Vreau să anunț din nou tema din seara aceasta „***Căminul viitor al Mirelui Ceresc și al Miresei pământene.***”

În trecut, noi am studiat cele șapte peceti și cele șapte epoci ale bisericii. Fratele Vayle și lucrează acum ca să le cuprindă într-o carte. După ce am observat că toate aceste lucruri tainice s-au împlinit și am recunoscut ceasul în care trăim și poziția în care ne aflăm, cred că un om normal nu poate decât să le confirme – după ce a verificat că ce s-a făgăduit că se va întâmpla, s-a petrecut cu adevărat. Exact așa cum a spus-o Dumnezeu, că El va împlini totul până la ultima literă.

Având în vedere că nu știm când va veni Domnul Isus, m-am gândit că ar fi bine să vorbim despre aceste lucruri; cred că și Duhului Sfânt Îi este plăcut să vorbim despre subiectul acesta. Poate ne vom întoarce la acest subiect de două sau trei ori pentru că nu voi avea timp suficient ca să arăt totul. Câteodată avem o temă care ar putea să fie greu de suportat pentru unii și nu putem s-o clarificăm în întregime. Atunci trebuie să treci la un alt subiect. Mai târziu, dacă Domnul îngăduie, vom intra în cap. 12 din Apocalipsa, care se desfășoară între venirea Domnului și sfârșitul trâmbițelor, și așa mai departe. Vom încerca să prezentăm aceste lucruri ca să arătăm cine este Satana, ce a făcut el, de unde vine el, care este scopul lui, și să arătăm cum această frumusețe care i-a fost dată i-a provocat căderea. Frumusețea lui i-a provocat căderea.

Atunci îi va fi dată fiecăruia ocazia să vadă corect „*Sămânța șarpelui.*” Provoc pe oricine are o minte normală, să privească această descoperire. Și un copil ar înțelege acest lucru. Vom reveni mai târziu asupra acestor lucruri.

Ambele texte vorbesc despre același subiect. Eu am citit 2 Petru 3 și l-am comparat cu Apocalipsa 21. Însă Ioan n-a descris-o așa de amănunțit cum a făcut-o Petru. Noi recunoaștem din aceste texte că acest cămin minunat al Miresei va fi pe pământ.

Dacă citiți capitolul 21 din Apocalipsa, atunci apostolul și prorocul Ioan a spus: „*Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou.*” Sună ca și cum ar veni o nimicire totală.

Întotdeauna primesc mesajele în rugăciune. Stau în rugăciune și mi se descoperă ceva. Apoi aștept câteva minute și cercetez dacă totul este corect, iar după aceea simt că vine mai aproape. Uneori stau și aștept până ce vine o vedenie. Dar când aceasta începe să vină și eu sunt sigur că vine de la Dumnezeu, atunci intru în Scriptură. Doar Biblia poate să confirme fiecare lucru spiritual, pentru că Biblia este descoperirea deplină a lui Isus Hristos. Vedeți, este vorba de Trupul Lui. Câteodată găsesc în Scriptură un verset care mi se pare că nu sună chiar corect și mă întreb de ce. Atunci mă rog iarăși, și vine din nou peste mine. Atunci încep să cercetez Biblia.

Biblia noastră este scrisă în limba engleză. În engleză sensul cuvintelor se schimbă tot timpul. De exemplu Ioan 14, 2 spune: „*În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri (locuințe).*” Locașuri (o locuință) într-o casă? Voi trebuie să mergeți înapoi la original ca să vedeți ce vrea să spună Ioan sau la prima traducere din greacă sau ebraică. Acolo spune: „*În Împărăția Tatălui Meu sunt multe palate.*” Atunci ajungi în vremea când s-a tradus versiunea pentru „Regele Iacov” (King James). Atunci „Împărăția” se numea în engleză „Casă” – iar regele era un tată pentru supușii lui. De aceea au tradus ei: „*În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri.*” Dacă găsești asemenea cuvinte, tu trebuie să urmărești înțelesul lor.

Voi o recunoașteți, în dimineața aceasta o spun de la amvonul acesta, că întotdeauna inspirația a fost în concordanță cu Scriptura. În felul acesta am primit și sămânța șarpelui și celelalte lucruri.

Dacă cineva ar citi numai: „*În casa Tatălui meu sunt multe locașuri*” și nu s-ar opri și n-ar mai cerceta și nu s-ar ruga, ar fi dezorientat. Dar continuați să vă rugați. Dacă vine de la Dumnezeu, Dumnezeu va aranja lucrurile întotdeauna în mod corect.

Acum, Ioan nu explică în ce fel are loc schimbarea, dar Petru o face. Ioan a spus numai: „*Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era. Și eu am văzut coborându-se din cer de la Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.*” Dar acum ne întoarcem la 2 Petru, fiindcă Petru ne explică cum se va întâmpla lucrul acesta. Ceea ce a spus Ioan: „*...pentru că cerul*

dintâi și pământul dintâi pieriseră.” - sună ca și cum s-ar produce o nimicire. Vedeți? Sună curios, și acest lucru mi-a dat de gândit și am început să caut cuvântul „pieriseră.” Dar este clar că Petru și Ioan vorbeau despre același lucru.

De asemenea, în Isaia 65:17, se vorbește despre Împărăția de o mie de ani, despre cei o mie de ani de odihnă pentru poporul lui Dumnezeu. Și el, la fel spune cum lucrurile dintâi au trecut și cum oamenii vor zidi case și le vor locui. Poate ne luăm un pic de timp ca să citim acest lucru din Isaia 65:17:

„Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou...”

Prorocul Isaia a cuprins în prorocia lui întreaga Biblie. El începe cu facerea; la mijlocul cărții sale, la capitolul 40, apare Ioan Botezătorul din Noul Testament; și cartea se încheie cu Apocalipsa – în Împărăția de o mie de ani. În Biblie sunt 66 de cărți, iar Isaia are 66 de capitole. El a scris un comentariu complet. Noi observăm că el se află aici în cap. 65 – iar în capitolul următor el ne descrie Împărăția de o mie de ani! Observați, cât de minunat este.

„Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute, și nimănui nu-i vor mai veni în minte.” „Ci vă veți bucura și vă veți înveseli, pe vecie, pentru cele ce voi face. Căci voi preface Ierusalimul în veselie, și pe poporul lui în bucurie. Eu însumi Mă voi înveseli asupra Ierusalimului, și mă voi bucura de poporul Meu; nu se va mai auzi în el de acum nici glasul plânsetelor, nici glasul țipetelor. Nu vor mai fi în el nici copii cu zile puține, nici bătrâni care să nu-și împlinească zilele. Căci cine va muri la vârsta de o sută de ani va fi încă tânăr, și cel ce va muri în vârstă de o sută de ani va fi blestemat ca păcătos. Vor zidi case și le vor locui; vor sădi vii, și le vor mânca rodul. Nu vor zidi case, ca altul să locuiască în ele, nu vor sădi vii, pentru ca altul să le mănânce rodul, căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor, și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor. Nu vor munci degeaba, și nu vor avea copii ca să-i vadă pierind, căci vor alcătui o sămânță binecuvântată de Domnul, și copiii lor vor fi împreună cu ei. Înainte ca să Mă cheme, le voi răspunde; înainte ca să isprăvească vorba, îi voi asculta! Lupul și mielul vor paște împreună, leul va mânca paie ca boul, și șarpele se va hrăni cu țărăină. Nici un rău, nici o vătămare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt, zice Domnul.”

Ce fĂgăduinĂa de la acești proroci, Ănțelepți și ĂnvĂțători ai Bibliei, care au vĂzut venind aceastĂ zi slĂvitĂ! Din aceste pasaje s-ar putea deduce cĂ Ăntreaga planetĂ pĂmĂnt va fi nimicitĂ. „*Eu fac ceruri noi și un pĂmĂnt nou.*” S-ar crede cĂ cerurile și pĂmĂntul vor fi nimicite total. Dar la un studiu mai adĂnc, și cu ajutorul Duhului SfĂnt, putem vedea cum se vor desfĂșura aceste lucruri - și de aceasta ne vom ocupa acum.

Doar atmosfera din jurul pĂmĂntului și pĂcatul de pe pĂmĂnt va fi nimicit. Noi știm cĂ cerul este de fapt atmosfera de deasupra noastrĂ. Ce se va ĂntĂmpla? Atunci acești spini, bolile, moartea, politica, oamenii pĂcĂtoși, bĂrbații și femeile pĂcĂtoase și duhurile rele, vor fi nimicite. Trebuie sĂ se ĂntĂmple aș a pentru cĂ noi vom trĂi chiar aici. Vom dovedi lucrul acesta cu ajutorul Bibliei. Vom locui chiar aici.

Observați, mĂrĂcinii, microbii, bolile – toate aceste lucruri vor fi ĂndepĂrtate complet. Toate aceste lucruri mai existĂ acum pe pĂmĂnt: sisteme omenești, politicĂ, pĂcat, tot felul de duhuri rele cu care este infectatĂ lumea. Chiar și cerurile de deasupra noastrĂ sunt contaminate cu duhuri rele. Ne vom adĂnci Ăn aceste lucruri.

Toate aceste lucruri existĂ Ăn ceruri sau Ăn atmosferĂ, iar pĂmĂntul acesta geme sub aceste lucruri. Dar el nu a fost creat pentru aș a ceva. PĂcatul a provocat aceste lucruri. PĂmĂntul a fost creat de Dumnezeu, Creatorul. Trupurile Ăn care trĂim noi acum au fost Ăn pĂmĂnt atunci cĂnd Dumnezeu l-a creat, pentru cĂ voi sunteți fĂcuți din țĂrĂna pĂmĂntului. Totul era acolo atunci cĂnd Dumnezeu Ănsuși l-a creat. Voi ați fost Ăn gĂndurile Lui. Și Ăn El, Cel Mare și Veșnic, a fost gĂndul care este un atribut al Lui.

PĂcatul a provocat deranjul, iar Dumnezeu Ăi adunĂ pe ai SĂi laolaltĂ Ăn aceastĂ epocĂ. Satana ĂncĂ mai este aici. Din acest motiv se ĂntĂmplĂ aceste lucruri. El și puterile lui rele sunt ĂncĂ aici. Vedeți, din cauza aceasta pĂmĂntul este atĂt de spurcat acum. De aceea se ĂntĂmplĂ aceste lucruri murdare: vĂrsare de sĂnge, rĂzboi, politicĂ, pĂcat, adulter și tot felul de mizerii, pentru cĂ Satana este conducĂtorul acestui pĂmĂnt și al acestei atmosfere.

Voi Ăntrebați: „ConducĂtorul atmosferei?” Desigur. Cerul și pĂmĂntul de acum sunt infectate cu diavoli care ne pot pĂrĂ Ănaintea lui Dumnezeu. Isus este acolo sĂ mijloceascĂ pentru noi, Ăn vreme ce pĂrĂșii aratĂ cu degetul spre noi: „Ei au fĂcut cutare lucru.” Dar sĂngele

încă mai acoperă. EL a venit să-i răscumpere pe cei aleși pe care i-a cunoscut mai dinainte. Din această cauză este azi atâta spurcăciune.

În 2 Petru 2:5,6, apostolul Petru se referă la trei stadii ale pământului. Observați cum le prezintă el. Lumea veche a ieșit din apă. Aceea a fost lumea veche, de dinaintea potopului. Lumea care există acum, este cea în care trăim noi. Lumea veche a ieșit din apă, (Geneza1,2), acum este timpul prezent, lumea de acum; iar apoi el se referă la lumea care va veni, lumea cea nouă. Adică, sunt trei lumi, și trei etape ale lumii.

Observați cum Dumnezeu ne deslușește planul Său de răscumpărare? Oh, sufletul meu a fost atins, când am văzut planul Său de răscumpărare. Acum, comparați ceea ce vedem noi cu ochii noștri, cu ceea ce a făcut Dumnezeu ca să-Și răscumpere lumea. El a folosit același plan ca să-și răscumpere poporul Său. Dumnezeu nu schimbă nimic din planul Său. Ce lucru minunat!

El ne conduce la El, vine să locuiască în noi prin trei etape ale harului – exact așa cum și lumea trece prin cele trei etape. Așa cum Dumnezeu va veni în lume după ce aceasta a trecut prin trei etape de curățare, exact în același fel vine la noi Dumnezeu, prin trei stadii ale harului. Eu am învățat acest lucru de la început și de atunci nu l-am schimbat. Este Cuvântul lui Dumnezeu.

Voi trebuie să vă țineți totdeauna de aceste numere: 3, 7, 12. Numerele Bibliei trebuie să apară întotdeauna corect, altfel se produce o tulburare. Dacă nu puteți înțelege acest lucru, continuați să vă rugați și veți vedea că se vor potrivi exact. Dumnezeu este desăvârșit în numărul trei.

Observați, trei lumi: lumea veche, lumea de acum, și lumea viitoare. Vedeți, planul Său de răscumpărare este la fel în fiecare aspect. El folosește aceeași metodă. EL nu se schimbă niciodată. În Mal. 3 El a spus: „*Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb.*” De aceea, dacă pe primul om El l-a mântuit prin vărsarea unui sânge nevinovat, la fel, El trebuie să-l mântuiască și pe următorul; și fiecare pe care-l mântuiește El, trebuie să fie mântuit în același fel. Dacă El a vindecat vreodată un om, fie în zilele lui Isus sau ale apostolilor, sau ale prorocilor, indiferent când, El trebuie s-o facă din nou dacă sunt îndeplinite aceleași condiții. Așa este. EL nu se schimbă. Omul se schimbă, timpurile se schimbă, epocile se schimbă, dar Dumnezeu rămâne același, El este desăvârșit. Ce nădejde puternică ar trebui să dea

acest lucru celor bolnavi! Dacă a mântuit vreodată un om, El trebuie s-o facă în aceleași fel cum a făcut-o și prima dată. Dacă El a umplut vreodată pe cineva cu Duhul Sfânt, El trebuie s-o facă din nou pe aceeași bază. Dacă El a înviat vreodată pe cineva, El trebuie s-o facă și a doua oară, și de fiecare dată, pe baza aceluiași principiu. El nu se schimbă.

Oh, ce nădejde îmi dă mie acest lucru! Ce este? O încredere nu în vreo teorie omenească, ci în Cuvântul Său care nu se schimbă.

Voi întrebați „Este acesta adevărul?” El a spus „*Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși.*” „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*” Toată Scriptura este inspirată; de aceea este de folos pentru învățătură. Și țineți minte că toată Scriptura se va împlini, fiecare iotă.

Observați cum Dumnezeu ne clarifică aceste lucruri. A fost o confirmare puternică, o binecuvântare din partea lui Dumnezeu când am putut să privesc aceste lucruri. De când eram doar un băiat și am fost cercetat de Hristos, eu am învățat întotdeauna despre acele trei etape ale harului și încă o mai fac. Vedeți dacă nu este acesta adevărul.

Primul pas este pocăința față de Dumnezeu și după aceea urmează botezul în apă. „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos.*” Urmează botezul în apă, care arată că pocăința a fost corectă și păcatele noastre din trecut sunt iertate. Acesta nu are nimic de-a face cu viitorul. Păcatele voastre din trecut, ceea ce ați făcut voi, acestea au fost îndepărtate.

Tu nu te poți pocăi pentru ce a făcut Adam. Nu tu ai făcut acele lucruri, ci Adam. Tu primești iertare doar pentru ceea ce ai făcut tu. Natura veche este încă acolo. Lăsați-mă să folosesc o clipă tabla aceasta.

De exemplu, aici este o inimă omenească. (Eu nu mă pricep la desen.) Aici este o inimă omenească, iar aici este o altă inimă omenească. Aceasta de aici are în ea un șarpe; acesta este păcatul, aceasta este viața ei. Cealaltă de aici are în ea un porumbel, care este Duhul Sfânt, aceasta este viața ei. Cea de dincoace are răutate, ură, invidie în ea, acestea stăpânesc pe om. Cea de aici are dragoste, bucurie, îndelungă răbdare în interiorul ei. Când păcatele vă sunt iertate, atunci doar acest lucru a fost luat de la voi. Dar sursa acelor păcate încă mai este în voi. Aceasta este rădăcina veche a răului. Ea

încă mai este acolo. Fiți atenți, voi vă pocăiți și vă lăsați botezați în Numele lui Isus Hristos, fiindcă El v-a iertat păcatele.

În al doilea rând urmează sfințirea, care aduce caracterul tău într-o stare sfântă ca să gândești corect și ca toate lucrurile rele să fie luate de la tine. „**Sfințire**” este un cuvânt compus, din greacă, și înseamnă: „**Curățat și pus deoparte pentru slujbă.**”

După aceea urmează botezul cu Duhul Sfânt și cu Foc pentru ca Dumnezeu să poată să locuiască în noi. Focul lui Dumnezeu ne curăță inimile de păcat și-L aduce pe Duhul Sfânt înăuntru. Atunci în noi răsare viața dumnezeiască, care se află în noi.

Observați cum îi merge unei femei la nașterea unei copil. Viața firească o reflectă pe cea duhovnicească. Firește vorbind, când o femeie dă naștere unui copil, primul lucru care se petrece este ruperea apei, urmează după aceea sângele, și apoi duhul, - viața. Micuțul este luat, i se dă o palmă, iar el țipă. Apă, sânge, duh! Când se naște un copil în Împărăția lui Dumnezeu, el vine pe aceeași cale: apă, sânge, duh.

Observați, în etapa a doua, sfințirea, gândurile vor fi curățate, caracterul inimii este adus în starea de sfințenie. Un om se poate pocăi de păcat și totuși să se mai gândească la lucruri imorale, el mai este un bărbat imoral. Se uită după fiecare femeie imorală pe care o vede. Natura veche este încă acolo. Poate că el a fost un bețiv. De câte ori miroase o băutură el simte că dorința mai este încă acolo. Vedeți? Dar când el este sfințit, dorința este luată de la el, el nu mai vrea să facă acele lucruri. El încă mai poate fi ispitit, dar el nu mai vrea să facă acele lucruri. Dar el încă nu este în ordine. După aceea este botezat cu Duhul Sfânt și cu foc, curățat, ars, și apoi pus **în slujba** lui Dumnezeu. Sfințirea doar îl pune deoparte **pentru slujbă**.

Fiți atenți cum se întâmplă, cum a venit mesajul de la Dumnezeu: mesajul lui Martin Luther a adus neprihănirea; John Wesley a adus mesajul sfințirii; mișcarea penticostală a venit cu botezul Duhului Sfânt. După aceste mesaje nu mai poate să urmeze altă epocă. Noi suntem la timpul sfârșitului. Sunt trei etape. Inima este curățată prin botezul cu Duhul Sfânt.

Prin aceleași procese trece locul în care urmează să locuim noi. El a trecut biserica prin neprihănire, prin sfințire, apoi a umplut-o cu Duhul Sfânt și cu Foc, și a trecut-o printr-un proces astfel încât El însuși, Duhul Sfânt însuși, Fiul lui Dumnezeu, să poată să locuiască în inima omenească. Înainte ca El să poată să locuiască în ea, inima

trebuie să treacă prin acele procese. Observați, lumea, locul unde va trăi Mireasa, trece la rândul ei prin acest proces. Este același plan de salvare.

Observați, lumea de dinaintea potopului... după ce mireasa acelui timp s-a pocăit sub predica lui Noe, El a botezat-o, a acoperit-o cu apă; apoi neprihănirea, arătând că El era pe cale să reazeze din nou lumea aceasta căzută, din Eden. Apoi a venit Hristos și Și-a vărsat sângele peste aceasta, a curățat-o și a revendicat-o. Aceasta este lumea în care trăim noi acum.

Vedeți cum a vrut Satana să strice planul lui Dumnezeu atunci când L-a suit pe munte și a încercat să-I dea lumea aceasta fără răscumpărarea prin sânge?

Ați observat cum Avraam, atunci când ei au încercat să-i dea ogorul, el l-a cumpărat cu atâția sicli de argint înaintea oamenilor, ca mărturie: „De azi încolo să se știe că eu am cumpărat locul acesta de îngropare.” Vedeți? L-a cumpărat.

Satana a încercat să-I dea împărăția care îi aparține Lui acum. A încercat să l-o dea în dar, dar El nu a primit-o pentru că atunci Satana ar mai fi putut să aibă pretenție asupra ei. Pământul trebuia să fie cumpărat. Amin. Isus a fost plinătatea Cuvântului și El n-a putut să fie înșelat.

Acum pământul va primi un botez cu Foc. Ce s-a întâmplat? Hristos a venit și a chemat biserica la pocăință, la botezul în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor, a sfințit biserica, iar cu Focul lui Dumnezeu coboară și arde toată murdăria și locuiește în inima omului. El folosește aceeași metodă acum, ca să răscumpere pământul pe care vor locui oamenii răscumparați. El a botezat pământul cu apă la potop, Și-a vărsat sângele ca să-l sfințească, și îl revendică. Este al Lui.

Satana a încercat să spună „Eu ți-l voi da.” El a spus: „Nu, îl voi cumpăra. Să fie de mărturie.” El a fost înălțat ca semn că l-a cumpărat. Dar acum acesta trebuie să treacă printr-un botez al focului, al focului sfânt de la Dumnezeu, care curăță pământul și cerul din jurul acestuia. Pământul a fost cumpărat pentru ca cei mântuiți să poată locui în pace pe el.

Botezul focului are rolul de a-l curăța de păcat, de boală, de microbi, de păcătoși, de diavol și tot grupul său. El va fi aruncat în iazul de foc. Focul sfânt al lui Dumnezeu vine din cer și arde pământul ca să-l pregătească pentru ca Dumnezeu să locuiască pe el. Căci Dumnezeu

va locui pe pământ în lumea nouă care va veni. Voi spuneți: „Dumnezeu? El locuiește în inima omului.” Dar El și Mireasa devin una și vor merge în căminul lor din lumea nouă. Același plan de răscumpărare este folosit ca să răscumpere pământul și pe cei ce locuiesc pe el.

Vedeți, în felul acesta trebuie să fie curățată inima. Înainte ca Dumnezeu să poată coborî în persoana Duhului Sfânt - Hristos care vine să locuiască în inima omului - inima aceea trebuie să se pocăiască. Apoi el trebuie botezat în apă în Numele Lui, ca să arate cui aparține. Apoi el trebuie curățat prin sângele lui Isus. După aceea focul sfânt al Duhului Sfânt de la Dumnezeu coboară și arde toată dorința de păcat, toată firea. De aceea, nu păcătuiți cu voia după ce ați primit cunoștința adevărului. Biblia spune că omul născut din nou nu poate păcătui; el nu păcătuiește. El nu poate păcătui. Cum poate el să fie un păcătos și un mântuit, în același timp? Cum pot eu să fiu în același timp în casa de amanet și în afara casei de amanet? Oh, El ne-a răscumpărat prin sângele Său; ne-a curățat prin Duhul Său, și după aceea va veni ca să locuiască în noi, Biserica. Nu într-o denominație, ci în Biserică.

Fiți atenți acum, în timp ce vorbim despre locul unde vom locui în viitor. Pocăința din lumea veche de atunci a adus botezul cu apă. Apoi a venit Hristos și Și-a vărsat sângele peste pământ ca să-l curețe și să-l poată revendica. Apoi urmează nimicirea lumii, a întregului păcat care este în cerul de deasupra. Satana este stăpânitorul puterii văzduhului. El se opune binecuvântărilor lui Dumnezeu. De acolo, de sus, de unde este Satana ca domn al puterii văzduhului, vin fulgerele care lovesc pământul, grindina, furtunile și ceea ce mai vine de acolo.

Observați cum Satana a încercat să-I dăruiască lui Isus pământul fără ca El să-l cumpere. Atunci Satana ar mai fi avut o pretenție la el. Dar Isus l-a cumpărat prin sângele Său vărsat și îl aduce înapoi la Proprietarul de drept. În felul acesta ne-a răscumpărat El și pe noi: prin sângele Său.

Iar acum botezul focului va curăța toți microbii, toate bolile, chiar și de lucrurile spirituale, pentru a pregăti pământul ca Dumnezeu să locuiască pe el, în epoca aceasta minunată care va urma, - pământul cel nou. Vedeți, El răscumpără pământul în același fel cum și-a răscumpărat poporul Său. În planul Său de răscumpărare totul este la fel. Căci El este Dumnezeu neschimbător și în planul Său lucrurile se întâmplă întotdeauna la fel. Cum v-am spus înainte, Dumnezeu nu se

poate schimba. El lucrează la fel în toate epocile. Primul Său mesaj din lumea veche, l-a făcut de cunoscut prin prorocul Noe.

Ieri am vorbit cu un frate scump care acum este prezent aici. El a spus: „Frate Branham, tu ai spus un lucru care tot timpul m-a zguduit.” Eu l-am întrebat: „Ce este, frate?” El a răspuns: „Ai vorbit despre o minoritate. Ai spus că la venirea lui Hristos va fi salvat numai un grup mic.” Noi am vorbit despre cuvintele lui Isus care a spus: *„Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.”* Biblia spune: *„Cum a fost în zilele lui Noe, când au fost salvate prin apă opt suflete, tot așa va fi la venirea...”* Fratele acela a spus: „Acolo au fost numai opt suflete.” Eu am spus: „Tu vezi numai jumătate din evenimentele de atunci.” Noe a fost un simbol al rămășiței care a trecut dincolo, nu al celor răpiți. Enoh, un singur om, a fost răpit înaintea potopului, arătând prin aceasta că biserica nu trece prin necazul cel mare. Enoh a fost schimbat: - un singur om! Oh, Biserica este compusă dintr-un număr mare, dar Mireasa va fi un grup foarte mic. Comparați opt cu unu. Mireasa va fi de opt ori mai puțin numeroasă decât Biserica. *„Și dacă cel neprihănit scapă cu greu, ce se întâmplă cu cel nelegiuit și cel păcătos?”* Cei ce știu cum ar trebui să procedeze și care totuși nu o fac, cei ce urmează regulile denominaționale în loc să urmeze Cuvântul, ce se va întâmpla cu ei, deși se numesc creștini și au pretenția că poartă Numele lui Hristos?

Noe a fost un simbol desăvârșit al celor care au trecut dincolo. Amintiți-vă, când Noe a ieșit, Ham a fost cu el. Păcatul încă mai era acolo. El a trecut dincolo prin corabie. Necredința, îndoiala au fost în corabie, au fost purtate peste judecată. Însă Enoh a mers mai sus decât corabia! El a mers în prezența lui Dumnezeu. Dar Noe a intrat și a ieșit și păcatul încă mai era cu el. Aceasta este o prefigurare a situației lumii în Împărăția de o mie de ani.

Împărăția de o mie de ani nu este sfârșitul; după Împărăția de o mie de ani va mai exista încă un timp. Împărăția de o mie de ani este o perioadă de timp, însă nu este pământul cel nou. Nu, nicidecum!

Rețineți acest lucru; asupra acestui subiect revenim mai târziu. Observați, pământul răscumpărat se întoarce din nou la Proprietarul său de drept. EL l-a luat de la Satana. EL i-a smuls Satanei pământul așa cum și pe voi v-a smuls din mâna Satanei, tot așa cum i-a smuls-o

Satanei pe femeia de la fântână. Acolo era preotul care credea că el este cu Dumnezeu, dar în el nu era nimic. Aș vrea să desenez lucrul acesta.

Vrem să înțelegem clar lucrul acesta. Uitați-vă bine la acest tablou. Acum, aici este Dumnezeu. Dumnezeu care este veșnic. EL n-a avut nici un fel de început. În afară de El nu a existat nimeni altcineva. Dar Dumnezeu are în El însușiri. Acum, ceea ce este desenat aici reprezintă Cuvântul, Cuvântul lui Dumnezeu care s-a făcut trup și a locuit printre noi în persoana lui Isus. Această persoană o vom desena astfel. Desenăm aici pe femeia de la fântână. Acesta este preotul, fariseul. Unde vedeți tabla goală, acolo este har și mântuire.

Acum, *„La început era Cuvântul... Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi.”* Cele trei etape: mai întâi a fost un atribut, o însușire în Dumnezeu – El S-a gândit să fie om, și gândul acesta s-a materializat prin Isus. Și acum, dacă voi veți fi vreodată pe partea aceasta cu El, atunci voi ați fost tot timpul cu El. Pentru că există doar o singură formă de viață veșnică: și aceasta este Dumnezeu. Voi trebuia să fiți de la început o parte din Dumnezeu. Nu este ceea ce ați ales voi aici jos. EL v-a ales. *„Toți aceia pe care Tatăl mi i-a dat, vor veni.”*

Acum, uitați-vă la preotul acesta de aici. Vedem aici viața lui trecută, predestinarea lui este păcătoasă. Aici jos este iadul. Acum, partea aceasta mică de aici reprezintă neprihănirea lui. El era un preot, un om cu o reputație bună. Trebuia să fie un om bun, altfel nu putea să fie preot. Dar vedeți cum a primit el lucrurile? A fost o învățătură teoretică, primită cu mintea.

Acum femeia aceasta, viața ei de la început de aici – ea a fost o prostituată. Dar în adâncul ei de aici ea înțelesese ceva: *„Știu că are să vină Mesia...”* Acest Cuvânt era în ea. Observați, când a venit Isus și Și-a descoperit Cuvântul – Cuvântul a deosebit gândurile din inimă așa cum o spune Evrei 4:12. Cuvântul deosebea gândurile din inimă, și El a venit ca Fiu al omului, ca Prorocul. Ce s-a întâmplat? Acest preot, care avea numai o învățătură intelectuală, a spus: „EL este un drac” pentru că așa spunea denotația lui. Ce s-a întâmplat prin aceasta? Acest lucru l-a îndepărtat; el nu avea nici o reprezentare și asta l-a lăsat în întuneric.

Dar femeia aceasta nu avea nimic de arătat; ea era cât se poate de mizerabilă. Dar observați, în adâncul ei avea o reprezentare. Și ea aștepta ca aceasta să se arate când EL va deveni trup, iar când El a spus: *„Du-te de cheamă pe bărbatul tău, și vino aici.”* Femeia l-a răspuns:

„N-am bărbat.” Isus i-a zis: „Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela, pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.” Ea n-a spus: „Tu ești Belzebul.” Nu! „Văd că ești un proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia, care se numește Hristos, El va face lucrul acesta.” Isus i-a spus: „Eu sunt Acela.” În inima ei nu a fost nici un fel de îndoială. Aici n-a fost nevoie de nici un fel de explicație. Ea a văzut, a crezut și apoi a plecat. De ce? Ce consecințe a avut lucrul acesta asupra ei? Ea a fost răscumpărată.

Acum priviți, El a venit ca să fie Răscumpărător. Corect? Ce înseamnă *răscumpărare*? - *adus înapoi*. De ce nu l-a luat El pe preot? Pentru că preotul n-a fost niciodată acolo sus. Vedeți? El nu avea nici o reprezentare. EL a venit să răscumpere ceea ce era pierdut. Prin păcatul din Eden, femeia a căzut în acea murdărie, dar Dumnezeu s-a gândit la ea înaintea întemeierii lumii și El a venit s-o curețe. EL a știut că ea avea deja viața veșnică. Ce consecințe a avut asupra preotului? El a fost trimis exact la destinația lui. El, de la început nu a avut nimic, decât învățătura lui intelectuală.

Acum ascultă prietene, dacă singurul lucru pe care îl ai tu este învățătură intelectuală, atunci tu ai nevoie de altceva. Niciodată nu vei fi în stare să primești altceva, decât dacă ai o reprezentare acolo. Acesta este motivul pentru care cred eu că veniți din est și din vest, din nord și din sud: este Cuvântul viu și manifestat.

Observați cum și-a descoperit El planurile prin prorocii Lui de la început. EL nu le-a schimbat niciodată. Mântuire înseamnă: EL ne face neprihăniți, ne sfințește, trimite pe Duhul Sfânt și Focul Lui și arde păcatul din noi, ca El însuși să poată locui în noi.

În același fel lucrează El cu pământul pe care-l va folosi în planul de răscumpărare. Prin Noe el s-a pocăit și a primit botezul cu apă. Isus a venit și l-a sfințit, vărsând sângele Său pe el, apoi l-a revendicat. Înainte de a veni un pământ nou, el trebuie să fie botezat cu foc sfânt, în așa fel ca să fie curățat de orice diavol, de orice microb, de orice boală, în așa fel ca el să fie înnoit. „*Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou.*” Voi veți deveni o persoană nouă. Amin! Nu o persoană veche care atunci când se alătură unei biserici nu face altceva decât să pună un petic nou la o haină veche sau care încearcă să deschidă o pagină nouă, *ci voi deveniți un om complet nou*. Dumnezeu ia pe omul vechi și-l arde complet cu Duhul Sfânt și cu Foc, și El însuși vine în el, - EL îți trimite reprezentarea. „*Nimeni nu poate veni la Mine,*

dacă nu-l atrage Tatăl.” „Și toți aceia pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine.” Vedeți? Același plan - același drum.

Satana va fi luat în același fel de pe pământ cum a fost luat de la voi. Satana nu vă mai poate opri. El poate să mai ispitească pe un creștin născut din nou, dar nu poate să-l prindă, pentru că Dumnezeu l-a văzut înaintea întemeierii lumii și L-a trimis pe Isus ca să-l răscumpere, iar sângele Lui vorbește pentru el. Cum poate să fie el un păcătos, când păcatul nu mai poate fi văzut nici măcar de Dumnezeu? Singurul lucru pe care-l aude El, este glasul tău. El vede reprezentarea voastră. Amin! Acest lucru este adevărat.

În același mod va deveni lumea proprietatea Lui, - lumea îi aparține, tot așa cum și voi îi aparțineți – de la început Dumnezeu s-a gândit să aibă o lume proprie, să stea pe un scaun de domnie, să fie Împărat, să fie Răscumpărător și Vindecător. Acestea sunt însușirile Lui, așa cum și voi le aveți pe ale voastre.

Eu nu pot să spun „**stâlp**” fără să mă gândesc la un „**stâlp**”. Nu pot să spun „**bărbat**” fără să mă gândesc la un „**bărbat**”. Iar când mă gândesc la un „**om**”, și apoi spun „**om**”, gândul acela este atributul meu, iar exprimarea este cuvântul. De exemplu: Cum a putut Isaia să spună că o fecioară va rămâne însărcinată? Ce este un gând?

Mulți dintre voi vă întrebați cum se manifestă darul deosebirii. O să v-o spun. Vedeți, eu spun un cuvânt, care de fapt nu corespunde cu gândul meu pentru că eu nu știu nimic. Eu nu știu la ce să mă gândesc. Cum pot eu să vă spun ce ați făcut acum zece ani, când eu nici nu v-am văzut vreodată în viața mea? Cum vă pot spune eu ce veți face peste zece ani și unde veți fi? De unde să știu eu viitorul? Acestea sunt gândurile Altcuiva. „*Să aveți în voi gândul care era în Hristos.*” Atunci nu mai este gândirea voastră, ci El gândește prin voi, iar voi nu mai exprimați cuvintele voastre, ci pe-ale Lui.

Din cauza asta de multe ori frații se încurcă atunci când tâlmăcesc vorbirea în alte limbi. Ei spun lucruri care nu sunt corecte. Ei nu-și dau seama că acela este Satana. Voi spuneți „În grădina lui Dumnezeu?” Așteptați numai până când ajungem la sfârșit apoi veți vedea dacă este corect sau nu. Neghina și grâul cresc pe același ogor; ambele trăiesc cu același soare și cu aceeași ploaie.

„Dacă este între voi un proroc, atunci Eu, Domnul, îi voi vorbi; și dacă ceea ce spune el se întâmplă, atunci Eu sunt Acela care am vorbit, căci el nu exprimă gândurile lui, ci pe ale Mele. Atributele Mele

sunt lucruri care trebuie să se întâmple, și Eu folosesc gura lui ca să le exprim. Iar după ce el le-a spus, acestea trebuie să se împlinească.” „*Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va da greș niciodată.*”

Isaia a spus: „*O fecioara va rămâne însărcinată.*” Așa este. Ea va rămâne însărcinată. Dumnezeu face ceea ce zice.

Oh, El a descoperit prin prorocii Săi tot ceea ce va face El și cum se va descoperi. Acestea sunt gândurile Lui exprimate. Femeia de la fântână a fost unul din atributele Lui.

Era acolo un preot, care *reprezenta* Lumina: el a învățat acest lucru din Biblie; a învățat că Dumnezeu este Dumnezeu; a învățat că sfințenia este corectă; el știa că era o lege a lui Dumnezeu; el a învățat aceste lucruri printr-o concepție intelectuală. Și la el, arborele lui genealogic era corect: el era un levit; dar el cunoștea lucrurile numai la nivel intelectual. Când a venit însă Lumina acelui ceas, s-a văzut că El a învățat doar lucrurile **care s-au întâmplat în trecut**, dar nu lucrurile **care se întâmplau în prezent**. Iar când a venit în contact cu ceea ce se întâmpla în prezent, lucrurile nu se potriveau cu concepția lui, pentru că denotația lui nu a spus nimic despre asta. Dar în timpul acela Răscumpărătorul era pe pământ ca să răscumpere pe toți aceia care Îi aparțineau lui Dumnezeu.

Ea a primit-o. Ea nu s-a îndoit niciodată. Ea a spus: „*Știu că dacă vine Mesia, El va face aceste lucruri*”, și asta a fost de-ajuns. Ea a văzut împlinirea făgăduinței și când El i-a spus: „*Eu sunt Mesia*”, a fost de-ajuns. N-au mai urmat întrebări. Ea a mers și a spus tuturor: „*Veniți să vedeți pe cine am găsit eu.*”

Prin aceste procese – neprihănirea, sfințirea, botezul cu Duhul Sfânt și cu Foc – El ne curăță și face din noi un Templu în care El însuși să locuiască. Când lumea veche a fost nimicită, forma pământului nu a fost distrusă de apele care l-au spălat. Structura planetei nu a fost distrusă, ci numai păcatul și păcătoșii de pe pământ au fost nimiciți. Planeta a rămas.

Voi vedeți că doar neprihănirea, de a crede și de a fi botezat nu este de-ajuns, așa cum gândesc baptiștii și metodiștii. Voi veți merge înapoi în lucrurile lumii; femeile își vor tăia părul, vor purta pantaloni scurți. Vedeți, încă nu s-a întâmplat nimic. Voi doar v-ați uitat în urma voastră și ați văzut ce ați făcut greșit.

Ce rezultat a avut asupra lumii neprihănirea? Nici unul; ei au început iarăși cu aceleași păcate ca și înainte. Acest lucru îl face doar un om care nu înaintează. Așa ar trebui să vadă lucrurile și marele evanghelist Billy Graham. El a spus „Când m-am dus s-au pocăit 30.000 de oameni, iar după un an când m-am întors nu mai găsesc nici 30 din ei.” Doar atât de departe au mers ei. Sigur, ei s-au pocăit. Eu cred că ei s-au pocăit – cei mai mulți dintre ei sau cel puțin o parte din ei. Dar acest lucru nu-i de ajuns. Aici avem dovada.

Deci, forma veche a lumii nu a fost nimicită de apă. Lumea a fost doar spălată. Ea a primit botezul; a fost botezată. Forma, structura va rămâne și după ce lumea va fi arsă cu foc. Acesta nu va distruge pământul, ci numai păcatul de pe pământ.

Observați, voi cei ce studiați Biblia. Mai ales Dr. Vayle care se uită acum la mine. Observați, în 2 Petru 3, Petru folosește cuvântul „**lume**” care în greacă înseamnă „**cosmos**”, ceea ce înseamnă „**sistemul, ordinea lumii**”. Pământul va trece, elementele se vor topi de căldură. Vedeți? Asta nu înseamnă că pământul, planeta va dispărea, ci lumea, **cosmosul**, politica, păcătoșii, sistemul, păcatul, boala, microbii, tot ceea ce este rău va trece. Dumnezeu a clătinat odată pământul, dar de data aceasta a spus că va clătina pământul și cerul. Noi vom primi o împărăție care nu se poate clătina, o împărăția veșnică. Observați cum o face EL.

Petru a spus: „... *trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.*” - nu planeta, ci ceea ce este pe ea, lucrările oamenilor. Politicienii, planurile lor, toate denumirile cu planurile lor omenești vor fi nimicite.

„... *cerurile vor trece cu trosnet.*” Ați observat aici? „...*cerurile vor trece cu trosnet.*” Ascultați, tot pământul va arde și gazele care sunt în pământ se vor aprinde și vor exploda.

Petru spune aici în Scriptură: „... *cerurile vor trece cu trosnet.*” O puternică explozie va zgudui pământul – Oh! - pentru că trebuie să nimicească fiecare boală, fiecare mărăcină, fiecare spin, focul va arde totul. Nu va fi doar un foc natural; ci va fi și un foc sfânt care-l va îndepărta pe Satana și toți diavolii lui. Amândouă, cerul și pământul, vor trece. Amin! Toți microbii vor fi uciși, toate insectele, toată viața naturală de pe pământ și din jurul pământului, chiar și apa va exploda. Gândiți-vă la acest lucru, ce explozie mare va fi aceasta!

Voi credeți că trosnetul acela din Tucson a fost ceva, când El a deschis cele șase peceti și toată țara a fost zguduită. Oamenii au vorbit despre aceasta. Dar așteptați numai ca pământul acesta să-și primească botezul! Știți, când un om primește botezul cu foc, acolo este multă gălăgie. Ei se gândesc că este rușine ca oamenii să țipe și să strige în felul acela. Așteptați numai până ce pământul acesta își va primi botezul! Oh, chiar și apa va exploda; căci Biblia spune în Apocalipsa 21: „*și marea nu mai era.*” Ea va exploda.

Această explozie va schimba întreaga suprafață a pământului. Tot ceea ce este la suprafață, „coaja” și sute de metri dedesubt pur și simplu vor fi demolate. Atmosfera, gazele care sunt acum în pământ, toate aceste gaze diferite din atmosferă. Ei le-au cercetat cu anumite rachete, ei spun că acolo sunt tot felul de gaze, și acelea vor exploda. Mânia sfântă a lui Dumnezeu va veni și va curăța, va schimba toată suprafața pământului.

Acum, mulți din voi care doriți să vă notați acest cuvânt grecesc „**a trece**”, am cercetat din ce cuvânt vine el. Eu m-am gândit: „Cum va trece lumea aceasta, și totuși noi vom trăi pe ea?” Pentru cei care vor să și-l noteze o să-l spun pe litere, eu nu știu cum se pronunță, **p-a-r-e-r-e-c-h-o-m-i-a**.

Cum v-am spus, când îmi vine inspirația asupra unei teme, eu mă uit să văd ce înseamnă cuvântul respectiv. Nu pot să pronunț cuvântul acesta, dar totuși Domnul mi-a dat o cale să mă uit ce înseamnă cuvântul respectiv. Apoi mi-a fost arătat, „*Cerul și pământul vor trece.*” Acest cuvânt înseamnă - **a trece dintr-o stare în alta. Aceasta nu înseamnă o distrugere totală.** În limba engleză, cuvântul „a trece” ar însemna o distrugere totală. Dar cuvântul grecesc de aici nu înseamnă „**a fi nimicit**”, ci „**a trece dintr-o stare în altă stare.**” Vedeți, aici spune: „**a trece dintr-o stare în altă stare.**”

Pavel folosește același cuvânt în Tit 3:5. Notați-vă ca să puteți citi mai târziu. Pavel folosește același cuvânt la regenerarea omului, când un om păcătos devine sfânt, atunci el nu este nimicit complet. Când un om este transformat, el nu este nimicit, ci este o persoană schimbată. El nu este nimicit, ci este transformat din ce a fost în ceea ce este.

Isus a folosit același cuvânt în Matei 19:28. El le-a spus: „*Adevărat vă spun că, atunci când va sta Fiul omului pe scaunul de domnie al mării Sale, la înnoirea tuturor lucrurilor...*” - El a folosit

același cuvânt. Și același cuvânt l-a folosit și când a spus: „*Duceți-vă în satul dinaintea voastră: în el veți găsi îndată o măgăriță legată, și un măgăruș împreună cu ea; dezlegați-i și aduceți-i la Mine.*” A spus același lucru la învierea lui Lazăr: „*Dezlegați-l, și lăsați-l să meargă.*” El fusese legat; lăsați-l să plece. (Ioan 11:14)

Ce înseamnă aceasta? Pământul va fi eliberat din strânsoarea Satanei. Va fi eliberat. Va fi eliberat de politică; va fi eliberat de sistemele religioase denominaționale ca să fie folosit pentru Împărăția lui Dumnezeu, ca această Împărăție să fie așezată aici pe pământ. Dar cât timp pământul este în mâinile Satanei, politica este în mâinile lui, Satana conduce pământul, îi aparține. I-a aparținut, dar acum Hristos l-a răscumpărat.

Odată eu am fost proprietatea lui, dar acum nu mai sunt. Femeia de la fântână a fost odată proprietatea lui. Isus a venit să dezlege pe aceia pe care-i apucase Satana. El a dezlegat lanțul păcatului Satanei din viața mea, din viața voastră, iar acum noi nu-i mai aparținem Satanei. Precis m-ați auzit de multe ori spunând în rugăciune: „Ia-ți mâinile de pe proprietatea lui Dumnezeu”! Amin! Aveți credință să revendicați ceea ce vă aparține. Este dreptul vostru. „Ia-ți mâinile de pe ea.” „Ia-ți mâinile de pe el.” Vedeți? Credința o va face.

Nu va fi o nimicire totală, ci doar este spus: „Ia-ți mâinile de pe ea, ca să fie liberă. Dă-i drumul.” Ea va trece. Ea se schimbă; pământul se va transforma. Politica, religia, denominațiile vor trece. Chiar și politica va trece. Împărăția lui Dumnezeu va fi așezată.

Citim în Apocalipsa 6:14: „*cerul s-a strâns ca un sul.*” Ioan a spus: „*Cerul s-a strâns ca o carte de piele, pe care o faci sul.*” Isus a spus: „*Cerul și pământul vor trece*” sau cu alte cuvinte: „*Cerul și pământul se vor schimba*”. A folosit din nou același cuvânt. Nu va fi o distrugere totală, pentru că mai târziu în Apocalipsa 21 Ioan a văzut Noul Ierusalim coborând de la Dumnezeu și așezându-se pe acest pământ. Pământul nu va fi nimicit. Sistemele vor fi schimbate.

Daniel a văzut același lucru. O Stâncă s-a desprins fără ajutorul vreunei mâini, a lovit lumea și chipul sistemelor care a fost sfărâmat și s-a făcut ca pleava din arie vara, și vântul a suflat-o. „*Dar piatra, care sfărâmasese chipul, s-a făcut un munte mare, și a umplut tot pământul.*” Uitați-vă puțin la muntele acela care a acoperit întregul pământ.

De asemenea, în Apocalipsa se spune: „*Împărații pământului își vor aduce slava și cinstea lor în ea.*” (Apoc.21:24). Noul Ierusalim se va coborî pe acest pământ. Vedeți, pământul a fost doar transformat.

Ca bărbat și femeie, tu vei avea aceeași formă ca atunci când te-a chemat Dumnezeu. Dar observați ce s-a întâmplat. A avut loc o înnoire: viața veche s-a dus; dorințele vechi s-au dus. Tu obișnuiai să bei, să blestemi, să te cerți, să furi, să umbli după femei – aceste lucruri au murit. Vedeți? Atunci ai fost instrumentul Satanei; acum ești mântuit. La fel se va întâmpla cu pământul - va fi răscumpărat. Ceruri noi și un pământ nou, la fel cum voi sunteți o făptură nouă. Fiecare știe că în acest loc, cuvântul grecesc înseamnă o „făptură nouă”. Amin. O făptură nouă în același templu vechi. Aleluia! Uitați-vă ce se întâmplă acum aici. E minunat!

Acum vedem că împărații pământul vor fi pe acest pământ. În Matei 5:5, Isus a spus: „*Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!*” Noi vom primi un alt pământ; și totuși va fi același pământ. Eu încerc să vă explic planul de mântuire, chiar dacă nu voi reuși să fac altceva. Botezul cu foc are rolul doar de a-l curăța și de a face din el un loc potrivit în care să locuiască cei blânzi. Același lucru l-a făcut El cu noi atunci când a adus această zidire nouă ca să trăiască în noi. Înainte ca să poată locui în noi, a trebuit să ne dea botezul cu foc; apoi a intrat Duhul Sfânt în noi ca El să poată trăi în noi. Botezul cu foc! După ce primiți botezul cu foc, Duhul Sfânt poate să vină înăuntru. Dar ce se întâmplă când are loc acest lucru? El arde din voi tot ceea ce este contrar Cuvântului. El nu va crede nimic altceva în afara Cuvântului, pentru că Acesta este Cuvântul.

Nu de mult am discutat despre această temă, anume despre dovada Duhului Sfânt. Dovada că voi aveți Duhul Sfânt este că puteți primi Cuvântul, nu vreun sistem, și aveți o înțelegere clară. De unde știți voi că ați înțeles bine Cuvântul? Urmăriți-l cum se legitimează. Voi spuneți „Am văzut pe cutare făcând acest lucru”. Oh da, neghina se hrănește în același fel. Dar trebuie să fie Cuvântul în întregime. Ca să faci parte din Mireasă, trebuie să fii o parte din El. EL este Cuvântul. Care parte din El este aceasta? Cuvântul făgăduit pentru timpul acesta, când El își cheamă Mireasa. Voi sunteți o parte din aceasta. Ați înțeles? Vă rog, nu scăpați acest lucru. Observați. EL face din ea un loc potrivit în care să poată trăi în veșnicie.

Acest lucru nu se referă la pământul cel nou, ci la domnia de o mie de ani. Împărăția de o mie de ani este altceva. Noi vom fi în Împărăția de o mie de ani, dar aceasta nu este pământul și cerul cel nou. Nu, nu, aceasta este doar un loc de odihnă, o perioadă de odihnă, în nici un caz nu este cerul și pământul cel nou. În timpul Împărăției de o mie de ani avem lucruri care nu pot intra acolo. Aceasta este o prefigurare a zilei a șaptea din Eden, a șaptea zi după ce El a făcut lumea. În ziua a șaptea El s-a odihnit în Eden.

Vedeți, pământul are acum aproape șase mii de ani. Și la fiecare două mii de ani a suferit o distrugere. După primii două mii de ani a venit potopul și El l-a botezat. Cu ce? Cu apă. După încă două mii de ani, a venit Isus ca să-l sfințească și să-l răscumpere, și-a vărsat sângele peste el și l-a numit: „Proprietatea Lui”.

„*Eu Mă voi întoarce*”, ca Împărat cu împărăteasa Lui. Ce va face El în următorii două mii de ani? El aduce o perioadă de odihnă și după aceea El arde pământul și îl pretinde pentru ai Săi, îi așează pe ai Săi înapoi pe pământ. Observați, această împărăție de o mie de ani nu este lumea desăvârșită, ci este un model al zilei a șaptea. Apoi urmează judecata de la scaunul alb. În Împărăția de o mie de ani încă mai suntem supuși timpului, după aceea va veni judecata. O zi reprezintă o mie de ani. Este o perioadă de timp. Nu încurcați aceasta cu pământul cel nou pentru că nu este același lucru.

Cineva mi-ar putea spune: „Frate Branham, ce vei face acum? Tu ai ieșit din numerele tale, din șapte. Ce vei face acum? Tu ești un dispensaționalist (dispensaționalist = care crede în dispensații, adică perioade de timp în care omul este încercat dacă ascultă de o anumită revelație specifică a voii lui Dumnezeu - nt).” Asta și sunt, și cred că și Dumnezeu este la fel. „Ai ieșit afară din simboluri, pentru că dacă mai pui ceva după ziua a șaptea, cum se mai potrivește aceasta? Ce vrei să ne spui cu aceasta?”

Bine. Acum vă arăt ceva. Încă n-am ieșit din dispensații. Mai am un verset biblic. Gândiți-vă, fiecare iotă trebuie să se împlinească. Voi spuneți: „Frate Branham, tu încerci să pui ceva dincolo de a șaptea zi, dincolo de sabat.” Dumnezeu a făcut pământul în șase zile și s-a odihnit în a șaptea. Acesta a fost doar un simbol pentru o perioadă de timp; dar eu tocmai am spus că acum vom trece în veșnicie.

„Atunci unde este acum simbolul tău? Tu ai spus că vorbești pe baza simbolurilor, acum tu nu mai ai nici unul pe care să te poți bizui.”

Nu, aceasta nu-i adevărat. Haideți să vedem dacă este sau nu așa. Să mergem în Levitic 23. Aș dori să vă gândiți la ceea ce am predicat duminica trecută. Această temă m-a adus în Levitic 23:26. Gândiți-vă, există șapte zile de sărbătoare: sărbătoarea trâmbițelor, sărbătoarea corturilor, sărbătoarea legănării snopilor și așa mai departe. **Aceste șapte sărbători erau de fapt un simbol pentru cele șapte epoci ale bisericii.** Vă aduceți aminte câte sabbate au fost între aceste sărbători? Au fost șapte sabbate între sărbătoarea azimilor și rusalii, care simbolizau cele șapte epoci ale bisericii. Și au fost șapte zile de sărbătoare care reprezintă cele șapte epoci ale bisericii. Sper că țineți pasul cu numerele acestea.

Voi spuneți: „Bine frate Branham, dar acum ai ajuns la sfârșit, numărul tău de șapte este complet.” Bine, haideți să privim acum ultima sărbătoare – sărbătoarea corturilor. Să citim vers. 36: *„Timp de șapte zile, să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc. În a opta zi, să aveți o adunare sfântă, - aici va veni încă un timp scurt - și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc; aceasta să fie o adunare de sărbătoare: să nu faceți nici o lucrare de slugă în timpul ei.”*

Acum avem o a opta zi. De fapt există doar șapte zile, dar noi vorbim aici despre o a opta zi în care trebuia să fie o adunare sfântă. Fiți atenți: *„... să nu faceți nici o lucrare de slugă în timpul ei.”* Ce este a opta zi? Iarăși prima zi. Aceasta arată spre veșnicie; ea se derulează fără oprire. Amin! Vedeți aceasta?

Observați, exact așa a fost cu ziua a opta, ultima zi din sărbătoarea corturilor. După ultima zi de sărbătoare, după ultima epocă a bisericii, după sfârșitul celor șapte zile de pe acest pământ, după Împărăția de o mie de ani, urmează această adunare sfântă.

Gândiți-vă, aici este vorba de sărbătoarea corturilor, a locurilor de adunare în corturi. Amin! Biblia spune despre Împărăția de o mie de ani: *„Ei vor zidi case și vor locui în ele.”* Dar pe pământul cel nou El le-a pregătit deja. Pentru aceasta s-a dus El acolo. Acest loc este deja zidit. Noi nu mai avem nimic de-a face cu zidirea acestui loc. Amin! El este veșnic. Oh, mie îmi place Cuvântul acela. O adunare sfântă, în ziua a opta! Deși sunt numai șapte zile. Apoi în ziua a opta, care de fapt este prima zi, are loc o adunare sfântă.

Observați, cele șapte zile au o legătură doar cu vechea zidire a lumii. Ziua a șaptea este împărăția de o mie de ani, adică ziua de odihnă. Așa cum Dumnezeu a zidit totul în cele șase zile iar în a șaptea

s-a odihnit, tot așa și biserica lucrează șase zile iar în a șaptea se odihnește. Voi încă mai aveți de-a face cu timpul; încă nu vorbesc despre veșnicie. Însă vedeți, nu există opt zile, voi ați ajuns iarăși la prima zi.

Sabatul arată spre legea veche care urma să treacă. Păzirea sabatului a trecut sau, după cum am spus, a fost înlocuită cu altceva. Nu a trecut, ci ținerea unei zile din săptămână, după cum era în legea veche, a fost înlocuită cu altceva. Isaia 28:10 spune: „*Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.*” Ei bine! Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia Domnul. El îi zicea: „*Iată odihna; lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihnă!*” Vedeți, voi veniți la viață - este vorba despre a veni la viață, nu de a ține o zi sau o umbră. Pavel a spus în Galateni 4: „*Voi păziți zile, luni, vremuri și ani. Mă tem să nu mă fi ostenit degeaba pentru voi.*” Vedeți, noi nu intrăm în anumite zile sau legi. Voi ați trecut din moarte la viața veșnică – nu în zile și vremi. Voi treceți în veșnicie. Aceasta este adunarea aceea sfântă.

Ce este cu cele șapte zile? Cele șapte zile sunt înlocuite cu altceva. Ziua a opta este în legătură cu noua zidire, fiindcă Domnul nostru a înviat din morți în ziua a opta. Aici aveți sărbătoarea cealaltă în locul cel sfânt. Sabatele nu mai sunt amintite, nici sărbătoarea corturilor și nici rusaliile, de fapt nici una din toate celelalte. Isus a înviat din morți pentru neprihânirea noastră, în ziua a opta. După cele șapte sabbate, cele șapte zile, cele șapte epoci ale bisericii, vine ziua a opta cu sărbătoarea sfântă, care de fapt este prima zi, în care Isus a înviat din morți. Observați, atunci veți trece din timp înapoi în veșnicie. Atunci nu mai țineți sabbate și luni noi, sau lucruri de felul acesta (Col. 2:16), voi ați fost transformați, nu nimiciți, ci ați trecut din moarte la viața veșnică. Ce ne învață Scriptura? Să trecem dintr-un stadiu în altul.

Vechiul sabbat a trecut. Isus a înviat în ziua a opta. Aceea a fost o zi sfântă. De fapt nu a mai fost o zi, pentru că „o zi” este un timp, dar ea s-a încheiat, timpul s-a revărsat în veșnicie, iar noi ne-am întors din nou la prima zi. Veșnicia este ca un cerc; acesta nu are nici un colț. Într-un cerc perfect nu există întrerupere. Mergi și mergi întruna, indiferent cât de departe mergi. Începi să mergi în felul acesta, treci

prin coridor, treci peste pământ, lași pământul în urma ta, și încă mai mergi.

Creația de pe pământ a fost pervertită de Satana. Ea va dispărea atunci când vor suna clopotele mari de aur ale veșniciei și când va suna trâmbița. Atunci, la început, în grădina Eden, când omul a fost pus pe pământ și a căzut, un mieluşel și-a vărsat sângele; acest lucru arăta spre Mielul acela mare care urma să vină să-Și verse sângele pe Golgota. Pe Golgota s-a înălțat o cruce, care a creat o legătură pentru cei din Vechiul Testament care erau neprihăniți și priveau după această făgăduință. În această dispensație nouă, la venirea Domnului pe pământul cel nou, frânghia mântuirii, sângele, puterea de răscumpărare despre care vorbesc, prin care omul și pământul au fost răscumpărați, vor apărea din nou în veșnicie. Iar iazul de foc va nimici tot ceea ce nu este dumnezeiesc și nu este rânduit pentru viață. Vedeți acest lucru?

Observați, în ziua a opta, Isus, Împăratul cel veșnic al Împărăției veșnice, a înviat pentru neprihănirea noastră, ca noi să fim botezați înăuntru spre viață veșnică. Nu șapte zile, - nu are nimic de-a face cu zile, se referă la *Venirea* pentru veșnicie; se referă la o altă lume, cea despre care vorbesc acum.

Observați, după cele șapte sabate, în ziua a cincizeci, a urmat o nouă adunare sfântă. Ce s-a întâmplat? Duhul Sfânt s-a coborât în ziua de rusalii, în ziua a opta. EL a căzut exact după șapte sabate, în ziua a opta, după învierea Lui. Au fost șapte ori șapte, apoi a căzut în prima zi din săptămână.

Aceasta este adunarea sfântă. Ea nu are nimic de-a face cu lucrurile firești, ea este dincolo de acestea. **Ea are loc în Împărăția lui Dumnezeu cu cei rânduiți dinainte, care n-au avut niciodată un început, ci viață veșnică. Ea n-a început într-o zi. Voi n-ați fost mântuiți într-o zi oarecare, voi ați fost mântuiți din totdeauna. Isus a venit doar ca să isprăvească răscumpărarea, dar voi ați fost deja mântuiți de la început, pentru că ați avut viața veșnică de la început.**

Un păstrăv nu poate fi broască. El poate să înoate în aceeași apă cu ea, dar el a fost de la început un păstrăv. Năvodul n-a făcut decât să-l prindă. Dar el a fost de la început un păstrăv. Noi n-am ieșit din dispensații, nu-i așa? Noi încă mai suntem în zilele Scripturii. După cincizeci de zile are loc sărbătoarea sfântă.

Vedeți, a opta zi nu poate fi socotită ca ținând de o săptămână. Vedeți, ea nu poate fi socotită ca a opta zi a unei săptămâni. Nu merge. O săptămână are numai șapte zile. Numărați în ce mod vreți voi. Duminica este prima zi din săptămână. Numărați șapte zile, după ce ai ajuns la șapte, trebuie să te întorci și s-o iei de la început. Vedeți, noi trăim aici prin toate aceste simboluri, dar când ajungeți la opt mergeți în veșnicie, la care nu ajungeți prin legi, prin ritualuri și porunci; ci prin hotărârea dinainte. Amin! Aceasta este adevărata adunare sfântă. Iar noi am ajuns la sfârșitul celei de-a șaptea epoci a bisericii, - epoca penticostală. Înțelegeți? Noi intrăm în această adunare sfântă. Dacă biserica va fi chemată, atunci noi ne vom deplasa în adevărata veșnicie, nu într-o altă fază sau denotație, ci în veșnicie cu Împăratul nostru veșnic. Acolo nu mai există noțiunea de timp și zile. Voi ați trecut în veșnicie, din care ați și venit. Voi ați fost acolo de la început.

Dacă voi aveți viață veșnică – de fapt, **există doar o singură formă de viață veșnică, și aceasta este viața lui Dumnezeu** - atunci voi sunteți exprimarea calităților Lui. Dacă voi nu sunteți aceasta, nu veți ajunge acolo. „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis.*” Vedeți, toate aceste lucruri vechi vor trece, dar nu acestea. Adică, aici este vorba despre veșnicie.

Duhul Sfânt este veșnic. Atunci voi sunteți în veșnicie în care ați fost întotdeauna. Dar voi ați recunoscut ce s-a întâmplat. Voi ați fost creați pentru un scop veșnic, fiindcă voi sunteți manifestarea unui însușiri care a fost în Dumnezeu. EL s-a gândit la voi, acest gând a fost exprimat, El a făcut un pământ din care să vă scoată și din care să facă fapte omenești. Apoi a intervenit păcatul și a pervertit calea Lui. Voi ați ieșit la suprafață, și totuși ați fost pierduți cu lumea. De aceea a venit El și v-a răscumpărat pe voi, atributele sau calitățile Lui exprimate; și acest pământ care este răscumpărat în același fel. Planul Său merge mai departe. Aleluia! Oh, atât de bine mă simt când mă gândesc la ce ne așteaptă.

În Efeseni 1:10, dacă doriți să vă notați, nu se vorbește despre o epocă, nici despre a șaptea zi, ci despre **împlinirea vremurilor**. Când va veni împlinirea vremurilor, când se va împlini timpul, adică, dacă nu va mai veni nici un timp, atunci vom intra în veșnicie. După ce s-au încheiat toate cele șapte epoci ale Bisericii – după ce s-a terminat epoca lui Luther, cea metodistă și cea a penticostalilor, atunci unde veți merge? În veșnicie. Atunci nu vor mai exista numere de șapte sau trei.

Va fi veșnicia în care nu mai sunt cifre sau vreo noțiune de timp. Amin!
Oh, vedeți?

După ce s-a împlinit timpul, la sfârșitul Împărăției de o mie de ani, s-a terminat cu păcatul. Judecata în fața tronului cel alb, care de fapt este un tablou pentru Duhul Sfânt, va avea loc. După ce pământul va fi ars cu foc, adică cu botezul sfântului foc din cer, nu va mai fi nici un fel de păcat, nu vor mai fi microbi, nu vor mai fi diavoli, nu mai sunt ispite; tot răul va fi dispărut. Ce va face atunci Dumnezeu? Atunci El poate trăi pe pământ, pentru că păcatul a dispărut.

Același lucru va face El când vă va da botezul cu focul Duhului Sfânt. EL poate să vină și să locuiască în voi, iar noi ne aflăm în locurile cerești, în Hristos Isus, pentru că noi suntem deja în El. Nu vom fi: **ci noi suntem deja acum în Hristos Isus**. Cum intrăm noi în El? Prin botezul cu Duhul Sfânt. Printr-un singur Duh noi toți suntem botezați în Hristos. Noi suntem deja. Noi **nu vom fi**, ci **suntem** deja în Hristos. EL este Împăratul cel Mare duhovnicesc, deasupra Duhului care este în noi, pentru că noi am fost deja în El de la început.

Vedeți, la început când Dumnezeu s-a gândit la voi și la alții, El s-a mai gândit că El însuși va deveni om. Acela a fost gândul Lui. Cum și-a exprimat El gândurile Lui? EL a spus: „Să fie...! Să fie...!” - și așa a fost. „Să fie!” - și așa a fost. El a continuat să spună: „Să fie!” până când într-o zi oamenii au spus: „Să nu ne mai vorbească Dumnezeu.” Atunci El a spus: „Atunci le voi vorbi printr-un proroc. De acum încolo le voi vorbi printr-un proroc.” Iar prorocul a spus: „Se va întâmpla! Cutare și cutare lucru se va întâmpla!” Și așa s-a întâmplat, - așa s-a întâmplat, - așa s-a întâmplat – exact așa. Înțelegeți acum?

Împlinirea vremurilor vine imediat după ce timpul nu mai este. Păcatul nu mai este după ce a fost botezată lumea, după ce botezul a făcut din lumea aceasta un loc potrivit, fără boală, fără microbi, fără scaieți, fără moarte, fără griji, fără necazuri, fără bătrânețe, fără nimic din ce reprezintă moartea, nimic greșit, doar lucruri corecte, nimic pământesc, doar lucruri veșnice. Atunci sunt exprimate însușirile Sale, pentru că acestea au fost acolo de la început. La acest lucru s-a gândit El.

Ce s-a întâmplat? EL a pus pe acest pământ pe Adam și pe Eva și a spus: „*Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul.*” Toate trupurile erau deja aici. Voi ați fost făcuți în așa fel încât să puteți mânca și să faceți de toate. În felul acesta a rânduit El lucrurile. Dar apoi a venit

păcatul și a întrerupt planul Său. Pe tot parcursul acestui timp, păcatul a înaintat.

Dar ce a făcut Isus? Dumnezeu a coborât în chipul unui bărbat, unui om și Și-a dat viața. În loc să rămână acolo sus – EL este Împăratul - EL Și-a dat viața ca să-i răscumpere pe toți ceilalți. Înțelegeți? Iar când totul se termină, atunci totul este adus înapoi la Dumnezeu, iar astfel scopul lui Dumnezeu este împlinit. Atunci Împăratul veșnic va fi iarăși cu supușii Lui veșnici care au fost exprimați într-un trup de carne. Exact așa se va întâmpla. Atunci păcatul este îndepărtat, iar diavolul nu va mai fi. Atunci totul s-a terminat. Ce scop va avea aceasta?

Pământul acesta nu ar fi un loc potrivit pentru lucrurile cerești. Uitați-vă la el ce păcătos este. Mai întâi el va trebui curățat. **Nimeni, nici un bărbat, nici o femeie, nici un băiat, nici o fată, indiferent ce este, nu poate veni la amvon sau să pretindă că este un creștin, fără să fie umplut cu Duhul Sfânt. N-aveți dreptul să luați parte la Cina Domnului sau la spălarea picioarelor sau să faceți ceva, până ce nu ați fost curățați prin Focul Sfânt al lui Dumnezeu.**

Nimeni nu are dreptul să predice decât dacă L-a întâlnit pe Dumnezeu pe un pământ sfânt, ca și Moise, care a stat înaintea Stâlpului de foc, astfel încât să-și cunoască poziția.

Fiți atenți, mergem mai departe. După ce lumea este botezată cu foc și toți microbii au dispărut, abia atunci este un loc potrivit ca cerul să locuiască pe pământ. Aceasta arată spre faptul că noi suntem așezați în Hristos Isus în locurile cerești. Noi am ieșit afară din această mizerie, exact așa cum a ieșit femeia aceea de la fântână și am devenit un atribut exprimat al lui Dumnezeu. **Noi suntem acum fiii lui Dumnezeu, noi nu vom fi mai târziu.** Noi suntem atributele gândurilor lui Dumnezeu.

Voi spuneți: „Uită-te la preotul acesta; nu a fost el un fiu al lui Dumnezeu?” A fost dovedit că nu era. Ce n-a putut el să recunoască? A spus el: „Cred eu Biblia”? Sigur, **dar el n-a putut să recunoască Cuvântul exprimat al lui Dumnezeu pentru timpul în care trăia el.** El a avut doar cunoștința intelectuală a unei grupări care era deja înaintea lui. **La fel este și în ziua de azi.** Știi că sună dur, dar acesta este adevărul. Acolo era Cuvântul, exact așa cum fusese vestit pentru timpul acela. Cu toate că el era un cărturar, o persoană renumită, el n-a putut să recunoască acest lucru. De ce? Indiferent cât de învățat era el, el n-avea nici o reprezentare, el n-a fost rânduit dinainte. Doar la cei

rânduți dinainte va fi așa. Doar la ei va fi așa. Doar acest lucru dovedește hotărârea dinainte, căci dacă aveți viață veșnică, trebuia să fiți tot timpul o parte din Dumnezeu, pentru că El este singurul care este veșnic. Înțelegeți? Oh, gândiți-vă la acest lucru! Priviți acum ce se întâmplă în Împărăția de o mie de ani.

După ce va dispărea tot păcatul, va începe împărăția de o mie de ani. Acesta este timpul în care Duhul Sfânt își ocupă locul, așa cum o face în noi. Noi am trecut din moarte la viață și suntem așezați în Isus Hristos în locurile cerești, în prezența Sa slăvită. Atunci chiar și moartea fizică va trece, așa cum a trecut acum moartea duhovnicească. Pentru un sfânt al lui Dumnezeu care este botezat nu există moarte duhovnicească. „*Cine crede în Mine, chiar dacă ar muri, va trăi. Și oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri niciodată.*” Toată Scriptura trebuie să se împlinească. Voi nu puteți muri fiindcă aveți viața veșnică. Doar că Răscumpărătorul v-a lăsat s-o recunoașteți. Voi ați avut-o întotdeauna. Acesta este motivul pentru care voi recunoașteți în ce timp trăiți. Câți recunosc lucrul acesta? Să ridice mâna sus. Mulțumesc. Voi ați recunoscut ziua în care trăim.

Metodiștii au spus: „Dacă strigați de bucurie, ați primit-o.” Mulți dintre ei au strigat de bucurie și totuși n-au avut-o. Penticostalii spun: „Când vorbești în alte limbi, ai primit-o.” Mulți vorbesc în limbi și totuși n-au primit-o. Uitați-vă, fariseii aveau tot felul de rânduiri, însă când s-a descoperit Cuvântul ei nu l-au recunoscut. **Dacă voi sunteți mireasa, atunci trebuie să știți că mireasa este o parte din Mire. Și voi trebuie să recunoașteți care parte din Mire, din Cuvânt, sunteți voi. Alt mijloc nu există de a recunoaște că sunteți mireasa. Câți înțeleg acest lucru? Vedeți? Voi trebuie să vă recunoașteți locul vostru; voi nu-l puteți recunoaște pe al altcuiva.**

Ce s-ar fi întâmplat dacă Moise ar fi venit cu Mesajul lui Noe, căci și Noe a fost o parte din planul Lui? Nu ar fi funcționat. Ce s-ar fi întâmplat dacă Isus ar fi venit cu mesajul lui Moise? N-ar fi funcționat. Vedeți? Era o altă epocă. Acolo era vorba de o altă proorocie. Acolo trebuia să se împlinească o altă parte a Cuvântului. Acolo era o altă zi din săptămână. Lucrul de marți nu se poate face miercuri. Lucrul de miercuri trebuie să se facă miercuri. Iar sâmbătă trebuie să se facă lucrul de sâmbătă.

Ei n-au recunoscut timpul, spunând: „Noi îl avem pe Moise.” EL a spus: „*Dacă l-ați fi recunoscut pe Moise, M-ați fi recunoscut și pe*

Mine, pentru că el a scris despre Mine: Domnul, Dumnezeuul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un prooroc ca mine: să ascultați de el!” Ați înțeles sensul? Fiți atenți, Isus a spus în Ioan 14: „Când va veni Duhul Sfânt El vă va aminti aceste lucruri, vă va arăta în ce timp trăiți. Apoi, un alt lucru după care-L veți cunoaște, El vă va arăta lucrurile viitoare.” Vedeți? Aceasta ne aduce din nou înapoi la proorocie. - „Când El va veni...”

Pământul cel nou și cerul cel nou nu se vor mai întuneca niciodată. Când va veni acest pământ nou, diavolul va fi legat. Acum Satana este încă liber; el este pârâșul, dar pe pământul cel nou el va fi legat și aruncat în iazul de foc, în acest foc sfânt. Haideți să privim în câteva minute noul pământ.

Pe pământul cel nou cerurile nu se vor mai întuneca niciodată. Nu, pentru că aceasta are loc din pricina blestemului, dar cerul nu va mai fi întunecat de nori de furtună. Vânturile nu vor mai bate niciodată cu o asemenea forță. Furtunile nu vor mai smulge copacii și nu vor mai distruge casele. Satana nu va mai trăsni pe un om care merge pe drum, și nu va mai trăsni într-o clădire ca s-o aprindă. Nu, nu va mai fi așa ceva. Nu vor mai fi furtuni și tornade care să distrugă casele și să omoare copilașii. Așa ceva nu va mai fi. Satana este aruncat afară.

Mi-aș fi dorit să mai am timp; trebuie să mai las câteva texte de-o parte ca să nu dureze atâta timp. Eu trebuie să mă mai rog și pentru bolnavi.

Cerul și pământul vor fi laolaltă. Dumnezeu va fi împăcat cu omul. Va începe un Eden nou. Blestemul nu va mai fi. La fel cum s-a terminat cu blestemul păcatului atunci când Duhul Sfânt vă primește. Vedeți, **nu voi Îl primiți pe El, ci El vă primește pe voi** - pentru că este atributul lui Dumnezeu; Duhul Sfânt este Duhul lui Dumnezeu. Dumnezeu s-a gândit să vă primească precum attribute ale Sale; căci voi ați fost rânduiți pentru scopul acesta.

Voi ați fost născuți în păcat, însă Dumnezeu a avut în voi atributul acela pe care l-a adus la exprimare aici pe pământ și El a venit jos și v-a luat în primire. Acum voi sunteți aduși înapoi, la locul de care aparțineți. Păcatul și-a pierdut puterea. Amin. Așa este. Când Duhul Sfânt a intrat în inima voastră, dorința de a păcătui a plecat de acolo. Voi sunteți o persoană înnoită. Când pământul va fi înnoit în același fel, acolo nu mai poate fi blestem, furtuni, vânturi și taifunuri. Voi sunteți împăcați. Omul și Dumnezeu s-au unit.

Pământul cel nou va avea iarăși frumusețea lui din Eden. Pământul cel nou va fi pregătit pentru ea, gândiți-vă numai, după ce pământul va fi ars cu foc. Elementele se vor topi de mare căldură; și toate lucrările omenești vor arde. Apa va exploda; se va aprinde și va exploda. Vulcanii vor erupe și lava fierbinte va zbura la mii de kilometri în aer. Duhul Sfânt va nimici fiecare microb, va curăța fiecare urmă a păcatului. Diavolul va fi legat și aruncat în iazul de foc, în focul mistuitor al mâniei lui Dumnezeu. Acolo nu vor mai fi fiare sălbatice care să vă omoare. Când vă veți plimba prin grădinile cu flori nu va mai fi nici un șarpe care să șuiere și să vă muște cu otrava lui. Oh, nu va fi minunat?

Ascultați, nu va mai fi nici un mormânt pe acest pământ nou. Acolo nu va mai fi nici unul. Oamenii și Dumnezeu vor fi uniți. Mireasa și Mirele, cerul și pământul se îmbrățișează. Dumnezeu a coborât ca să locuiască cu oamenii; cortul Lui este cu ei. Nu vor mai exista păcate și nici necazuri. Acolo nici o lacrimă nu va mai picura vreodată de pe obrazul unei mame, pentru copilul ei. Amin! Așa ceva nu va fi pe pământul cel nou. Nu, acesta este răscumpărat. Ceea ce a fost răscumpărat îi aparține Lui și copiilor Lui.

Uitați-vă, voi sunteți o parte din pământul acesta. Corect? Cum El v-a răscumpărat pe voi, în același fel El a răscumpărat și pământul. Voi sunteți din nou împreună. Se poate explica mai clar decât așa? Voi trebuie să fiți răscumparați, pentru că sunteți o parte din el. Dacă Sângele nu a venit peste voi, atunci încă nu sunteți răscumparați – încă nu sunteți chemați. Apoi El îl curăță; același lucru îl face prin foc. Chiar dacă sângele a curs pe el, el mai trebuie curățat prin foc ca să fie un loc în care Dumnezeu să poată locui. Așa este. Dumnezeu Și-a luat deja o parte din locuință, în timp ce El a pus Împărăția lui Dumnezeu în inimile sfinților Lui aici pe pământ. Ei sunt aceia care de fapt I-au aparținut de la început. Ai Săi sunt deja răscumparați. Ce mai așteaptă El de fapt? EL așteaptă să răscumpere pământul ca să-i poată așeza pe ai Săi pe el pentru a-Și împlini planul Lui întocmit dinainte. Înțelegeți?

Gândiți-vă: nu vor mai fi cimitire; nu vor mai fi lacrimi; nu se va mai vărsa sânge. Pământul nu va mai fi udat de vreo lacrimă sau sânge. Nu! Nu vor mai fi războaie, nu vor mai fi nori de zăpadă, nu va mai ninge, iar soarele nu va mai usca iarba. Aleluia!

Chiar și în deșert vor răsări trandafiri. Dumnezeu a spus că deșertul va înflori ca un trandafir după ce își va primi botezul cu foc.

Acum sunt tot feluri de cactuși, dar îl așteaptă un botez cu foc. La fel este și cu omul care are în el ură, răutate, dar când va fi botezat cu foc aceasta curăță toate lucrurile din el. Atunci nu mai este gelozie, nu mai este nimic, ci este locul în care poate locui Dumnezeu. Rețineți: aceștia sunt aleșii Lui care Îl vor întâlni pe partea cealaltă. Amin! Aceasta nu este o poveste, ci este Adevărul. Dumnezeu a spus acest lucru. EL a făgăduit-o. Mireasa va umbla pe aceste urme.

EL a spus că chiar și deșertul va înflori, va fi ca un trandafir. Satana, și păcătoșii au dispărut pentru totdeauna. Totul s-a împlinit, iar veșnicia va începe. Arhanghelul cel mare, Satana, care a făcut tot răul acesta pe pământ, el va fi nimic.

Gândiți-vă la ce spune Biblia: „Și oricine nu va asculta de Proorocul acela, va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului.” (Fapte 3:23). Dar vedeți, El nu se poate nimici pe Sine însuși și totuși să rămână Dumnezeu. Dacă sufletul acela este din lume, trebuie să fie nimic. Dar dacă el a fost din veșnicie cu Dumnezeu, el n-a început niciodată, pentru că este o parte din Dumnezeu, de aceea el nu poate fi nimic niciodată. Amin! Ce minunat! Cât de mulțumitori ar trebui să fim. Biserica ar trebui să înțeleagă acest lucru.

Oamenilor, tot ceea ce ați făcut se găsește aici. Eu încerc să vă explic acest lucru. Eu las de-o parte unele lucruri, căci aș dori să revin înapoi la această temă.

Toate aceste lucruri, Satana, păcătoșii, nu vor mai fi în veci. Vedeți, Satana nu poate să creeze. Dacă ar putea s-o facă, el ar fi Dumnezeu. El poate doar să sucească ceea ce a fost creat. Toate aceste răstălmăcirii nu vor mai fi. Moartea este o falsificare a vieții, iar dacă această falsificare nu va mai fi, atunci nici moartea nu va mai fi. Chiar și bătrânețea este un semn al morții, iar dacă nu va mai fi bătrânețe, va veni viața. Toate semnele răsucite nu vor mai fi. Spinii și măcăciunii sunt un semn al păcatului. Pământul a fost blestemat cu ei. După aceasta totul s-a terminat. Chiar și boala a venit prin ea. Nici ea nu va mai exista. Nu va mai fi moarte; nu se va mai vărsa sânge. Pe pământul acesta nu va fi decât sfințenie asupra celor mântuiți. Oh, eu mă simt atât de bine.

Dumnezeu a răscumpărat creația Lui și faptele creației Sale prin propriul Lui sânge, prin propriul Său proces de curățire sunt curățate – ca atunci când se sterilizează ceva. Cea mai bună sterilizare pe care o avem, este focul. Puteți lua un lucru și să-l spălați chiar cu

toate aceste chimicale despre care se vorbește și tot nu este curățat de toți microbii. Însă ardeți-l odată în foc! Când focul sfânt al lui Dumnezeu sterilizează pământul, atunci El și-a luat deja Mireasa la Sine în ceruri în timpul în care pe pământ are loc acest proces, iar după aceea vine din nou pe pământ. Va veni un cer nou și un pământ nou.

Nu vor mai fi ierni geroase, nici veri cu arșiță; deșertul va înflori ca un trandafir. Păcatul și păcătoșii nu mai sunt. Dumnezeu în creaturile și creația Sa vor locui împreună într-o armonie desăvârșită. Cerul și pământul sunt ca soț și soție, la fel este Hristos cu Biserica. Ei se unesc cu toții într-un plan de răscumpărare glorios și totul este adus din nou în brațele lui Dumnezeu.

Pe pământul cel nou va fi un oraș nou. Acum ascultați cu atenție; nu uitați lucrul acesta! Isus a spus în Ioan 14 că se va duce să pregătească locașurile: „Să nu vi se tulbure inima - când El va pleca. „EU am un motiv să plec”. EL a spus: „*Voi credeți în Dumnezeu, credeți și în Mine.*” Ei n-au putut să înțeleagă că El era Dumnezeu. De aceea El a spus: „*Voi credeți în Dumnezeu, acum credeți în Mine. EU mă duc să vă pregătesc un locaș. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. În Împărăția Tatălui Meu sunt multe palate.*” Hristos este acum acolo și pregătește acest Ierusalim nou.

Ascultați acum cu atenție. Nu fiți neliniștiți. Să nu pierdeți acest lucru! Hristos este acum în ceruri și pregătește Ierusalimul cel nou. Dumnezeu a creat pământul în șase zile sau mai bine spus în șase mii de ani. În Efeseni 5:17 este scris: „*Nu fiți nepricepuți, ci înțelegeți.*” Noi mai citim în Scriptură că o mie de ani este ca o zi la Dumnezeu. Hristos a plecat de mii de ani ca să pregătească un loc... „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.*” Observați, Mântuitorul cu cei mântuiți.

Aș fi vrut să am mai mult timp; eu mi-am însemnat aici cum Solomon amintește această fecioară, adică Mireasa. Eu trebuie să trec peste acest lucru, este prea târziu. O să revin la această temă.

El a pețit această fecioară, dar ea era logodită cu un păstor. Unii cred că era doar un cântec pe care îl cânta. Oh, nu! Solomon a fost moștenitorul tronului lui David pe pământ. Lucrul acesta arăta că împărăția aceea va trece. Era un simbol al lui Hristos, care iubea Mireasă Sa.

Observați, Isus a spus în Ioan 14: *„Mă duc să vă pregătesc un loc.”* Oh, cum va arăta locul acesta? Te-ai gândit vreodată, Mireasă, cum va arăta? El este pregătit și proiectat de Arhitectul Divin. Cum va arăta orașul acela? Voi vorbi acum câteva minute despre el. Arhitectul Divin l-a pregătit, și l-a conceput. Iată, El l-a conceput cu niște mâini delicate, pentru Mireasa Lui iubită. Cum va arăta acest oraș? Vă puteți imagina cum un bărbat care se căsătorește, el zidește și pune fiecare lucru la îndemâna ei, după cum îi place ei? Amin.

Arhitectul Divin a conceput un oraș nou în care El va locui cu Mireasa Lui, în care totul va fi la îndemâna ei. Nu-i de mirare că apostolul a spus: (1 Cor. 2:9) *„Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.”* Haideți să vedem dacă ne putem adânci un moment și să vedem cum va arăta acest oraș. Arhitectul Divin a proiectat acest oraș pentru Iubita Lui. Oh, ce loc minunat trebuie să fie, având în vedere că l-a proiectat un Arhitect Divin pentru neamul Său divin care este hotărât mai dinainte de Dumnezeu Cel viu care este Sursa vieții divine.

Cum va arăta Orașul acela? Gândiți-vă un pic. Nu uitați, ea nu va fi în cer. Ioan a spus: *„Și eu am văzut coborându-se din cer.”* Va fi pe pământ, dar nu pe pământul acesta care va trece, ci pe pământul răscumpărat. Dumnezeu nu a spus că va ridica o nouă generație, ci El o va răscumpăra pe aceea care este aici. EL nu va crea o generație nouă, El va mântui pe cei ce sunt aici. EL nu va crea o lume nouă, ci El o va arde pe aceasta care este aici, o va curăța așa cum v-a curățat și pe voi. Planurile Sale trebuie să rămână valabile pentru totdeauna.

Țineți minte, orașul nu va fi în cer, - ci va coborî din cer aici pe pământ. Este un loc în care va locui El. Ioan a văzut-o coborându-se din ceruri pe când a fost pe insula Patmos. În Apocalipsa 21 este scris că Ioan a văzut Orașul acela coborându-se ca un porumbel, - ca atunci când Dumnezeu a coborât din ceruri în Templul Lui pământesc, pe Isus.

Isus a fost botezat când s-a întâlnit cu prorocul. Cuvântul vine la proroc, iar El a fost Cuvântul. Prorocul stătea acolo muștrând toate denumirile lor și când a văzut Cuvântul, Acesta a venit drept la el. Prorocul a fost atât de surprins încât a spus: *„Eu am nevoie să fiu botezat de Tine, și Tu vii la Mine?”* EL a răspuns: *„Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit. EU sunt jertfa care*

trebuie spălată.” *El L-a lăsat.* Când Isus a ieșit din apă, Ioan a spus „*Am văzut cerurile deschise.*” Proorocul a văzut lucrul acesta. El a văzut cerul deschis, și Duhul lui Dumnezeu a coborât într-un chip de porumbel, iar un glas a spus cam în felul acesta: „Aceasta este partea Mea de pământ pe care am răscumpărat-o, și prin această parte a pământului Eu voi răscumpăra și restul, pentru că El este Cuvântul Meu descoperit. EU am făcut întreaga lume prin Cuvântul vorbit, (Evrei 11), iar Satana a ținut-o prinsă până acum. Dar Eu am venit s-o răscumpăr, - toți acei care aparțin de acest trup – „și Eu vin să locuiesc în ea.”

Ioan a spus: „*Și eu am văzut coborându-se din cer de la Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.*” Unde s-a așezat ea? Exact pe pământ. Isus a fost o parte din pământul acesta peste care S-a coborât Duhul Sfânt. Corect? EL a rămas peste EL, pentru totdeauna. EL nu-L poate părăsi niciodată. EL va rămâne tot timpul. EL și Dumnezeu una sunt. EL trebuie să rămână totdeauna. Ioan a văzut Orașul cel sfânt, Ierusalimul cel nou, care cobora ca un porumbel, care s-a așezat peste un pământ răscumpărat. Pentru ce? Ca să revendice fiecare atribut pentru care El a făcut pământul. Fiecare bărbat și fiecare femeie care a fost reprezentată în veșnicie este răscumpărată. Pământul a fost curățat prin foc. Isus a fost ispitit 40 de zile în pustie. Priviți, după aceea El a fost pregătit pentru slujba Lui. Gândiți-vă la acest lucru, la Duhul Sfânt coborându-se pe acest pământ, la Isus și la sângele Lui sfânt. Acum fiți atenți. Sper că nu merg prea adânc pentru voi.

Sângele sfânt, Sângele, viața, a fost făcută de Dumnezeu, a fost zidirea lui Dumnezeu – Isus a fost începutul zidirii lui Dumnezeu. Vedeți? Dumnezeu – exprimat în creație. Dumnezeu era Duh. Biblia spune că Isus este începutul zidirii lui Dumnezeu. Cum a început El? În pântecele unei femei. Ce este ea? Femeia este doar purtătoarea. Cum de nu pot acești oameni orbi să recunoască sămânța șarpelui, chiar aici? Eva a fost pusă aici pe pământ și înainte ca Satana sau altcineva să ajungă la ea, Dumnezeu le-a spus: „*Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul.*” Iar apoi a intervenit Satana. Dacă primul copil a fost de la Adam, atunci eu nu mai știu ce să spun. Adam a venit direct din sămânța lui Dumnezeu și copilul primește numai caracterul părinților lui. Când ești născut din nou tu primești caracterul Părintelui tău din ceruri. Tatăl vostru din ceruri este Cuvântul, mai bine spus; Cuvântul

este o parte din Tatăl vostru. Cum puteți tăgădui voi Cuvântul din pricina denumărilor voastre?

Sper că înțelegeți lucrul acesta. Eu știu că este din partea lui Dumnezeu. Aici coboară El, iar acolo stătea Isus - un atribut al lui Dumnezeu. Fiți atenți! Dumnezeu a spus șarpelui: „*Fiindcă ai făcut lucrul acesta, Vrăjmășie voi pune între sămânța ta și sămânța ei.*” Este așa? Iar femeia nu are nici o sămânță. V-ați gândit vreodată la acest lucru? Ea nu are sămânță, ci este doar un teren pe care cade sămânța. Vedeți, „șarpele” deja își pusese acolo sămânța lui. Dacă femeia nu are nici o sămânță, atunci ea trebuie să aștepte ca să primească o sămânță.

Voi vedeți că acolo a avut loc un contact sexual cu Satana, cu șarpele, care nu era o reptilă în acel timp; el avea picioare, iar acestea i-au fost luate. Era cel mai viclean dintre toate animalele, singura fiară care s-a putut împerechea cu femeia. Sămânța unui animal nu se mai poate amesteca în ziua de azi cu omul. Oamenii au încercat s-o facă, dar nu au reușit. Sămânța unui animal mascul nu se poate uni cu ovulul de femeie. Așa ceva nu se poate. Dar șarpele era cel mai apropiat de om.

Vedeți, ei nu pot găsi specia aceea dintre cimpanzeu și om. În lanțul acela de la păsări la maimuțe și apoi la cimpanzeu, le lipsește o verigă. A fost șarpele, dar nu animalul târător. Din cauza blestemului, șarpele și-a pierdut forma.

Dumnezeu nu l-a blestemat pe Adam, chiar dacă a făcut același lucru. EL a blestemat pământul, ca să dea spini și pălămidă. EL n-a blestemat-o pe Eva, dar a spus că Adam va fi stăpânul ei. De atunci încoace ea nici să nu încerce să predice sau să facă altceva, Adam este stăpânul ei. - „*Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale – până te vei întoarce în pământ.*” EL a mai spus: „*Vrăjmășie voi pune între sămânța ta și sămânța ei.*” Dar ea nu avea nici o sămânță; ea n-a avut niciodată vreo sămânță. De aceea ea a trebuit să primească o sămânță. Dumnezeu i-a dat o sămânță Mariei nu prin contact sexual, ci prin creație. **Voi, oameni orbi, nu puteți voi vedea ce importanță are această sămânță a șarpelui?** Oh, Satana a ajuns înaintea lui Adam la ea; de acolo a venit sămânța. Dar Maria a primit sămânța făgăduită. Ce a fost? Dumnezeu însuși. EL a fost începutul zidirii lui Dumnezeu.

Uitați-vă, Abel a fost un om drept, avea caracterul tatălui său, la fel și Set care a fost născut după el. Dar de unde a venit Cain acela rău,

care era un ucigaș și un mincinos? Vedeți, de unde a venit el? Acolo era nevoie de o sămânță, chiar și el a fost un purtător de sămânță. Cain a fost un bărbat. Oh, unde sunt acești oameni orbi? Dumnezeu al acestei lumi i-a orbit. Nu-i de mirare că Isus a spus: „Nici un om nu poate să vadă lucrurile acestea de la sine însuși.” Voi întrebați: „De ce nu o văd și ei?” Isus a spus odată ucenicilor: „*Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu, dar lor nu le-a fost dat.*” Din cauza aceasta veniți voi de la 1500 de mile încoace. „*Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu.*” Uitați-vă, vin oameni chiar și din Africa de sud, în acest ceas târziu în care Mireasa se pregătește să intre în Împărăție. Eu n-am destul timp, dar fiți atenți. Puteți vedea acum sămânța șarpelui și cum s-a întâmplat? Totul este desăvârșit.

Cineva a spus, un băiat din Tucson - s-ar putea să asculte această înregistrare, și dacă este așa, vreau să-ți spun ceva. Ei argumentează că Eva ar fi spus: „*Am căpătat un om cu ajutorul Domnului!*” Sigur că da - Dumnezeu are o lege. Vedeți, voi puteți planta într-un câmp cu grâu și cu neghină. Eu vă spun că același soare și aceeași ploaie aduc la viață ambele semințe. Dumnezeu are o lege, ea nu poate fi desființată. Dacă cel mai rău bărbat din oraș și cea mai rea femeie ar trăi împreună și vor da viață unui copil, copilul acela va trebui să se nască conform legii lui Dumnezeu, pentru că altfel nu se poate. Dacă nu vedeți lucrurile așa, atunci îl faceți pe Satana creator, și atunci el este un Dumnezeu! Oh, ce orbi puteți fi! Așa este legea lui Dumnezeu. Bineînțeles. În Isaia 66:9, El spune: „*Eu care fac să nască, aș putea să împiedic oare nașterea?*” Întotdeauna când se va naște un copil, indiferent de la cine va veni, de la Iacov sau Esau, sau orice altă persoană cu un renume prost, sau chiar dacă va veni de la Iuda, copilul trebuie să vină conform legii lui Dumnezeu. Dumnezeu are o lege.

Biblia spune „*Soarele răsare peste cei răi și peste cei buni. Ploaia vine peste cei drepți și peste cei nedrepți.*” (Matei 5:45). Evrei 6 spune: „*Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el, și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare de la Dumnezeu.*” Voi știți, aceeași apă dă viața și spinilor și măcănișilor, ei au parte de același soare. Este legea lui Dumnezeu care aduce fiecare sămânță la coacere și lasă ca fiecare sămânță să se reproducă după soiul său. Așa trebuia să vină la viață și sămânța șarpelui. Dumnezeu n-a oprit această lucrare, pentru că prin

această lucrare a fost împlinit planul Său, iar El a putut să devină Răscumpărător. Orice om ar trebui să vadă acest lucru, doar dacă Dumnezeu lumii acesteia l-a ascuns de voi. Este la fel de clar ca orice alt lucru pe care-l puteţi vedea. Acum aţi primit-o. **Aceasta este sămânţa şarpelui.**

Acum, fiţi atenţi. Isus a fost începutul zidirii lui Dumnezeu. Ce se întâmplă într-o femeie? Sămânţa vine de la bărbat. Încercaţi numai să spuneţi că nu este adevărat! Femeia nu are în ea germene de viaţă. Ea are doar un mic ovul, care este ca un teren. De exemplu, voi luaţi un teren şi îl deşeleniţi şi-l stropiţi cu chimicale ca să omorâţi toţi germenii, în aşa fel de nici măcar iarba nu mai creşte pe el; iar după aceea îl fertilizaţi din nou şi semănaţi în el o sămânţă bună. Dacă ar veni duşmanul şi ar semăna o altă sămânţă, aceeaşi lege a lui Dumnezeu le va aduce la coacere pe amândouă. Dumnezeu n-a intenţionat ca lucrurile să fie aşa, însă ce s-a întâmplat?

Vedeţi, în sămânţa bărbătească este acest germene prin care are loc fecundarea. Prin această fecundare se formează viaţa. Eu am urmărit odată cum se încrucişează ceva. Doctorii, sau mai bine spus chimiştii ne-au explicat acest lucru, fratele Shakarian şi cu mine am observat cum are loc acest proces. Mai întâi vine ovulul de la femeie. Apoi vine sămânţa de la bărbat, adică germenele. Femeia n-are nici un germene în ea; femeia este doar un produs secundar din bărbat. Ea este doar un teren. Ovulul acesta este numai un teren fertil pentru viaţa care va veni în el. Acest germen intră înăuntru şi înaintează. Procesul acesta este o taină. Voi spuneţi: „Primul spermatozoid ajunge în ou, restul moare.” Dar cine hotărăşte acest lucru? „Va fi primul.” Va fi cel din primul rând? Primul spermatozoid? Nu, nu, s-ar putea să fie chiar cel din spate, sau unul din mijloc, care ajunge până în faţă, în ovul. Acest lucru dovedeşte că o anumită inteligenţă hotărăşte dacă cel ce se va naşte va fi roşcat, brunet; dacă va fi înalt sau scund; dacă va fi băiat sau fată. Voi nu puteţi influenţa cu nimic procesul acesta. Nu merge. Chiar dacă aţi amesteca seminţele, n-aţi putea face nimic. Dumnezeu hotărăşte. Apoi va intra un spermatozoid în terenul acela, în ou. El are o coadă mică pe care o mişcă încoace şi încolo, şi din aceasta se formează coloana vertebrală a copilului. Ce este de fapt femeia? Ea n-are nici o sămânţă, ea are un teren care primeşte sămânţa.

În acelaşi mod a venit sămânţa duşmanului. Semănătorul cel bun a semănat sămânţa bună. După aceea a venit Duşmanul şi a

semănat o sămânță stricată. Dar ploaia cade peste cei drekți și peste cei nedreți. Tot așa este și cu soarele. Ambele semințe cresc. Isus a spus: „*Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș, în ziua aceea neghina va fi legată în snopi.*” Neghina este legată acum în mari organizații care se îndreaptă spre snopul cel mare - Consiliul Mondial al Bisericii. Care va fi finalul? Neghina va fi arsă. Dar grâul trebuie să fie luat în grânar. Până atunci însă ele trăiesc amândouă prin aceleași lucruri, aceeași apă, același soare. De exemplu, un portocal poate să producă lămâi dacă i-a fost altoit o asemenea creangă. Dar aceasta nu este o portocală, însă trăiește din aceeași viață pe care o va aduce portocalul. Denominațiile au fost altoite în viță; fiindcă ei se pretind a fi creștini, ei trăiesc cu viața din viță. Noi știm cine a fost Caiafa, și totuși el a proorocit. Vedeti, ei trăiesc prin aceasta. Oh, așa fi vrut să avem timp o săptămână întreagă ca să studiem lucrul acesta și să-l prezint cât se poate de clar ca să-l înțelegeți. Acum, voi omite unele lucruri.

Priviți ce au făcut mâinile Lui pentru Mireasa Lui iubită! EL a făcut-o din dragoste pentru Mireasa Lui. Amintiți-vă că Duhul Sfânt a coborât peste Isus, care a fost o parte a pământului. De ce? Sămânța lui Dumnezeu, viața lui Dumnezeu a venit prin trupul unei femei. Corect? De aceea a fost pământesc. Astfel viața lui Dumnezeu a intrat în ea. EL a fost începutul zidirii lui Dumnezeu. Așa a fost conform seminței acesteia, sângele lui Dumnezeu care a curs pe Calvar căzând pe acest pământ. Cu ce scop? Ca să răscumpere pământul. Pământul a fost făcut neprihănit, a fost sfințit, a fost pretins. Acum urmează să-și primească botezul cu foc, și să fie curățat pentru Isus și Mireasa Lui. Iar voi sunteți cealaltă parte a Trupului pe care El a scos-o din acest pământ. Voi, trupurile voastre sunt o parte din acest pământ. Sufletul vostru este o parte din Dumnezeu, un atribut al lui Dumnezeu, descoperit aici pe pământ într-un trup. Trupul urmează să fie răscumpărat. Sufletul este deja răscumpărat, pentru că a fost în păcat. Astfel Dumnezeu a coborât și a făcut-o printr-un proces al neprihănirii, al sfințirii, și al botezului cu Duhul Sfânt, așa a răscumpărat El sufletul vostru. Fiindcă voi sunteți o parte din acest pământ, la fel trebuie și el să fie mântuit. Voi vă aflați acum în acest proces în plină derulare.

Trupul vostru a fost neprihănit prin botez din vremea lui Noe. – Amin! – ființa voastră omenească, atunci când Sângele a curs pe pământ. Pământul, locul în care veți trăi voi, urmează să fie curățat prin botezul Duhului Sfânt, ca să devină o locuință pentru Hristos și Mireasa

Lui – un loc pentru Ierusalimul cel nou. Uitați-vă la acest oraș. Ei vor locui pe pământ. Acum puteți să vedeți clar că pământul trebuie schimbat. În starea aceasta nu poate să rămână.

Lumea nu va putea continua după Împărăția de o mie de ani, fără a fi schimbată. Pentru a avea un astfel de loc, va trebui ca pământul să fie transformat. La fel cum și noi trebuie să fim schimbați prin Focul Sfânt, ca El să poată locui în noi. Aceasta se întâmplă prin Duhul Sfânt.

Pe pământul cel nou va fi loc suficient. El va fi renovat prin foc, acesta este adevărul, însă marea nu va mai fi. Fiți atenți, orașul formează un pătrat. Lungimea lui va fi la fel cât lățimea lui, de 2200 km. Acum fiți foarte atenți, în timp ce voi desena aceste dimensiuni. Mai întâi trebuie să șterg tabla. Aici este o descoperire adâncă din partea lui Dumnezeu. Cu restul mă voi ocupa mai târziu, dacă va îngădui Domnul.

Dacă veți deschide în Apocalipsa, puteți vedea că orașul a fost măsurat cu prăjina și cu cotul. Noi vedem că orașul are 2200 km la pătrat. Știți cât se va întinde acesta? Eu am calculat-o săptămâna aceasta. De la Maine până la Florida, și de la Coasta estică 2200 km spre vest până dincolo de fluviul Mississippi. Cu alte cuvinte, jumătate din Statele Unite – această suprafață va fi doar pentru acel oraș.

Voi spuneți „Nu este atâta loc.” Dar dacă marea nu va mai fi, va fi loc suficient, pentru că în prezent trei sferturi din suprafața pământului este acoperită cu apă. Corect? Explozia va face ca marea să sece iar pământul va ieși la suprafață. Gândiți-vă, este un pătrat cu latura de 2200 km! Ce oraș! Dar țineți minte, marea nu mai este. Iar lățimea și înălțimea orașului sunt la fel. Asta ar fi, în fiecare direcție 2200 km de aur ca sticla transparentă. Gândiți-vă la aceasta! Iar în jurul orașului este un zid.

Asta nu trebuie să însemne neapărat că este un cub. Zidurile și fundamentul sunt la fel. Asta nu ar însemna că ar fi un cub. Mai există și o altă formă geometrică ale cărei dimensiuni sunt toate egale. Aceasta este piramida. Fundamentul și zidurile aveau aceleași măsuri. Lăsați-mă s-o desenez. Lungime, lățime, înălțime. Noi suntem pe cale să intrăm în ceva, desigur. Observați, măsurile acestei corp sunt toate la fel: lungimea, lățimea și înălțimea. Mai există și o altă măsură la piramida, prin care poate fi dovedit. Dacă este așa, atunci acesta corespunde cu semnul lui Enoh din Egipt – piramida, nu-i așa?

Înainte distrugerii din vremea lui Noe, când a venit neprihănirea, Enoh a făcut un semn. În această piramidă sunt șapte trepte care duc la camera împăratului. Ați studiat vreodată dimensiunile piramidei? Fiți atenți, cine a stat pe treapta a șaptea pentru a-l lua pe vizitator și a-l prezenta regelui! Fiți atenți, cine era cel ce stătea acolo în aceea poziție, și veți recunoaște ziua în care trăim acum, pe baza acestei piramide.

Dumnezeu a scris trei Biblii. Există o învățătură despre piramidă, care este absurdă. Dar există o piramidă adevărată. Tot ce-a făcut Dumnezeu constă într-un număr de trei. Isus vine de trei ori. De prima dată a venit ca să-Și răscumpere Mireasa, a doua oară va veni s-o ia acasă, iar a treia oară va veni cu Mireasa Lui.

Observați, cât este de minunat. În piramida aceasta erau șapte trepte, apoi urma camera împăratului. Noi ne aflăm acum în a șaptea epocă a bisericii, cu puțin timp înainte ca Împăratul să-și ocupe tronul. Amintiți-vă, piramida n-a primit niciodată piatra de încheiere.

Prima Biblie a lui Dumnezeu a fost scrisă pe cer - Zodiacul. Această Biblie trece prin toate veacurile. Zodiacul începe cu Fecioara. În felul acesta a venit El prima dată. Ultima figură din Zodiac este Leul – a doua venire. Înainte de acestea vine epoca Peștelui și a Racului, epoca în care trăim acum.

După aceea vine piramida lui Enoh, care mărturisește exact despre ceasul în care trăim acum. Noi n-avem timp să intrăm în tema aceasta, dar într-o zi cu ajutorul lui Dumnezeu, vă voi arăta exact după dimensiunile date, ceasul în care trăim. La această formă geometrică pe care o avem, unde toate dimensiunile sunt egale, nu trebuie neapărat să însemne că este un cub. Aceasta se potrivește cu semnul lui Enoh din Egipt.

În timpul în care pământul va fi curățat prin botezul cu foc, vor ieși vulcani, pământul va exploda și va împinge la suprafață un munte de forma unei piramide. Va fi loc din belșug; totul se va schimba; toată suprafața pământului se va schimba. Ați înțeles? Un munte de forma unei piramide va ieși la suprafață. Aceasta este în concordanță cu Cuvântul și așa se va întâmpla. Citim din Isaia 65:25 b: *„Nici un rău, nici o vătămare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt, zice Domnul.”* Oh - *„Pe tot muntele meu cel sfânt.”* Gândiți-vă, întotdeauna este vorba despre un munte. Dacă zidurile ar fi verticale, orașul ar putea

fi văzut numai din interior. Tronul s-ar fi putut vedea numai din interior, dar acum noi vedem fângăduința din Isaia 4, 5. S-o citim.

Vă grăbiți? Nu, nu fiți nerăbdători. Noi ne ocupăm acum de un punct foarte important, - cu un timp - pe care trebuie să-l înțelegeți neapărat. Dacă vom reveni altă dată asupra acestei teme am să vă arăt despre ce vorbim acum. Oh, laudă Domnului Isus! Uitați-vă, Cuvântul nu poate să greșească. Fiți atenți ce este scris în Isaia. Eu mi-am notat textul. Sper să-l găsesc. O clipă. Isaia 4:1-6. Isaia vorbește aici despre venirea Domnului, și despre femei, cât de imorale vor fi. Haideți să citim. Priviți: *„Șapte femei vor apuca în ziua aceea un singur bărbat, și vor zice: „Vom mânca pâinea noastră înșine, și ne vom îmbrăca în hainele noastre înșine; numai fă-ne să-ți purtăm numele, și ia ocara de peste noi!”* Acesta este timpul sfârșitului în care trăim noi acum: căsătorie, divorț, prostituție, și multe altele. *„În vremea aceea odrasla Domnului va fi plină de măreție și slavă, și rodul țării va fi plin de strălucire și frumusețe pentru cei mântuiți ai lui Israel. Și cel rămas în Sion, cel lăsat în Ierusalim, (Voi care ați scăpat de această osândă.) se va numi „sfânt”, oricine va fi scris printre cei vii, la Ierusalim. După ce va spăla Domnul murdăriile ficelor Sionului,”* (Țineți minte că aceasta este întotdeauna Mireasa) *„și va curăți Ierusalimul de vinovăția de sânge,”* (Aceasta este rămășița iudeilor și Mireasa.) *„din mijlocul lui, cu duhul judecății și cu duhul nimicirii.”*

Focul este întotdeauna judecata lui Dumnezeu. Când are loc judecata Lui finală, după ce v-a chemat, v-a făcut neprihăniți și v-a răscumpărat, atunci judecata Lui va veni peste voi, iar Duhul Sfânt și focul vă va curăța de păcate. Atunci voi sunteți ai Lui. EL face același lucru cu pământul pe care-l va curăța prin foc și Duh. Priviți și ascultați. Sunteți pregătiți? *„Domnul va așeza, peste toată întinderea muntelui Sionului și peste locurile lui de adunare, un nor de fum ziua, și un foc de flăcări strălucitoare noaptea. Da, peste toată slava va fi un adăpost, o colibă, ca umbrar împotriva căldurii zilei, și ca loc de adăpost și de ocrotire împotriva furtunii și ploii.”*

În aceea zi, Domnul va crea deasupra lor un foc – o lumină, care va străluci ziua asupra lor. Mai departe El spune că le va fi un loc de adăpost și de ocrotire. Observați, cât de exacte sunt cuvintele Bibliei. Dacă zidurile ar fi verticale, voi n-ați putea să-l vedeți; trebuie să fie înclinate. *„Pe tot muntele meu cel sfânt...”* EL va aprinde această

lumină pe muntele acela care va fi un adăpost. Oh, noi o cântăm în această cântare:

„O, acel oraș de pe muntele Sionului ...”

Fiți atenți, Dumnezeu s-a coborât pe vârful muntelui Sionului, când a vorbit Israelului din Stâlpul de foc. EL a coborât pe muntele Sionului. Pe muntele Schimbării la Față, El a spus: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați.*” EL s-a coborât într-un Stâlp de Lumină care a strălucit pe vârful muntelui, înaintea lui Petru, Iacov și Ioan. EL a fost pe munte împreună cu Moise și Ilie, reprezentând pe cei înviați din morți și pe cei răpiți. Glorie!

Orașul cel nou va fi pe pământul cel nou, pe munte și pe vârful muntelui este tronul. Tronul este acolo sus, iar locuitorii sunt pe tot muntele acesta. Zidul care înconjoară orașul are 12 temelii din pietre prețioase care reprezintă cele 12 pietre ale lui Aaron pe care le avea pe piept, 12 pietre care reprezentau cele 12 seminții ale lui Israel. Porțile sunt în cele patru zări - ca atunci la cortul din pustie. Pe fiecare din cele patru laturi ale zidului sunt câte trei porți. Zidul cetății are 12 temelii care reprezintă pe cei 12 apostoli. Zidul are 144 de coți, cam 75 m. Temeliile lor sunt din pietre prețioase, care sunt conform pietrelor de pe pieptul lui Aron. În jurul acestei oraș era un zid cu 12 porți.

Zidul nu este fundamentul pe care ar putea să se odihnească acest oraș, căci la un oraș care are o latură de 2200 km nu este posibil. Acolo este un zid, și prin porțile lor se intră, așa cum erau porțile vechiului Ierusalim. Intrarea în oraș se face prin porțile din ziduri, iar fiecare din aceste ziduri are 12 temelii. Fiecare temelie este împodobită cu pietre scumpe, care reprezintă cele 12 seminții ale lui Israel. Deasupra fiecărei porți de mărgăritar stă scris numele unuia din cei 12 apostoli. Isus a spus: „*Voi veți ședea pe 12 scaune de domnie și veți judeca pe cele 12 seminții ale lui Israel.*” (Matei 19:28 b). Cine a stat în poartă ca să judece pe cei ce intră în oraș? Vedeți, acum ați primit-o! Împărații pământului vor intra în oraș, se înfățișează înaintea judecății apostolilor, așa cum a făgăduit-o Isus.

Tronul va fi sus, în vârf, la 2200 de km. Toată lumea va vedea Lumina lumii – pe Isus - care va sta pe tron pe vârful muntelui Sionului, deasupra lumii, deasupra Bisericii. Muntele va avea o suprafață de 4.840.000 de km pătrați, care este cât jumătate din Statele Unite (9.800.000 Km pătrați). El se ridică la o înălțime de 2200 km, încât El va fi văzut de întreaga lume. Și tot pământul va fi răscumpărat.

Acolo casele vor fi din aur curat. Vor fi străzi minunate, parcuri și grădini. Râul Vieții care izvorăște din tron curge prin văi și peșteri. În fiecare grădină vor înmuguri pomii vieții și vor rodi de 12 ori pe an, în fiecare lună își vor schimba roadele. Frunzele lor vor sluji pentru vindecarea neamurilor. Împărații care trăiesc în pace pe pământ vor aduce slava lor înăuntru, iar dacă vor ieși din cetate, vor rupe câte o frunză din acești pomi, ca porumbelul care s-a întors la corabie cu frunza de măslin în cioc, după ce s-a potolit mânia lui Dumnezeu. După ce împărații părăsesc orașul și și-au adus cinstea lor în camera Miresei din cetate, fiecare va ține în mână o frunză ca să arate celuilalt împărat, că vor avea pace pentru totdeauna. Vindecarea neamurilor! Totul este rezolvat.

Odată, noi ne-am luptat și am vărsat sânge, fraților; am strigat unul la celălalt, am tras cu arma, am ucis copii, și multe alte lucruri am făcut. Dar va fi pace. Vindecarea, nu vindecarea de boli, ci vindecarea neamurilor s-a isprăvit. Amin.

Sus, în vârful orașului, este tronul. Apocalipsa 21:23: „*Cetatea n-are trebuință nici de soare, nici de lună, ca s-o lumineze; căci o luminează slava lui Dumnezeu, și făclia ei este Mielul.*”

Domnul Dumnezeu este Stâlpul de Foc, care i-a condus pe copii lui Israel prin pustie. În Împărăția aceea desăvârșită El coboară și se suie pe tron. Atunci va veni timpul în care Isus va preda Împărăția Tatălui, ca Dumnezeu să fie totul în toți. (1 Cor.15:28). Atunci Isus stă pe tron ca și Iosif. Atunci Împăratul va fi Lumina aceea ce va fi pe vârful muntelui, și Lumina Lui sfântă va străbate întreg orașul. Aleluia!

Pe o suprafață de 2200 de km înălțime, lățime și lungime, asupra orașului întreg se întinde paradisul lui Dumnezeu cu străzi și alei. Citiți Apocalipsa 21; și vedeți dacă nu este așa. Acolo nu este nevoie de nici o lumină, pentru că Mielul este Lumina. Tronul poate fi văzut fiindcă el este la o înălțime de 2200 de km. Pereții nu sunt verticali, ci înclinați, ca la piramidă. Dacă s-ar împreuna în felul acesta, atunci ar fi exact mijlocul unei părți a orașului. Dacă doriți, aș putea să mai adaug ceva.

Ați observat grupul acesta mic de aici, ei vin dintr-o zonă care are aceeași întindere; din Georgia și din California, până în Saskatchewan, din Kansas până la coasta din Maine. De acolo au venit ei. Aici sunt reprezentați oameni care vin de pe un teritoriu cu latura de 2200 Km.

„Oh, ei vin din este și din vest

Din țări îndepărtate

Ca să sărbătorească împreună cu împăratul

(Eu trebuie să spun: Pe tot globul pământesc, n-am văzut oameni ca ei.)

Nu va mai dura mult. Totul este planificat și ordonat geografic. În mod desăvârșit. Sodoma, mesagerul, - totul se potrivește exact. Ce înseamnă aceasta? Gândiți-vă numai, oamenii vin în această capelă mică dintr-o împrejurime de 2200 de km.

De ce s-a interesat Dumnezeu de un loc atât de mic ca Palestina, când aceasta este doar un punct mic? Dar chiar acolo va fi așezat Templul. Acolo se va ivi și noul Ierusalim. Muntele Măslinilor se va despica în două, în stânga și în dreapta, când va fi împins de jos în sus. Dacă este spus că se va despica în două, înseamnă că el va fi împins de jos în sus în ziua aceea când El va călca cu picioarele Lui sfinte pe Muntele Măslinilor.

Tronul Lui va fi la o înălțime de 2200 de km. Amintiți-vă, Satana L-a ispitit pe vârful unui munte. Orașul cel nou are un zid cu 12 temelii și pe ele sunt scrise cele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli. Puteți verifica acest lucru. Pietrele scumpe corespundeau cu cele de pe pieptul lui Aron. Ea măsoară 144 de coți, are 12 porți din perle cu numele celor 12 părinți. Isus este Piatra de încheiere pe tron. Sfinții Lui îl încoronează pe Împăratul Împăraților, Domn al domnilor, El este Piatra de încheiere.

Eu n-am portofelul la mine, dar dacă aveți o bancnotă de un dolar la voi, acolo este sigiliul Statelor Unite. Pe o parte puteți vedea stema ei și un vultur care ține platoșa. Pe cealaltă parte este piramida și deasupra ei ochiul care vede totul. Când au făcut dolarul, ei n-au știut ce fac. Sub piramida scrie ceva în limba latină: „Pecetea cea mare.” Dar ei n-au știut ce fac. Nici Caiafa n-a știut că proorocea. Aici este pecetea cea mare. Orașul nu este un cub care este deasupra plat, ci pereții sunt înclinați și vârful poate fi văzut. Pe acest Munte Sfânt al Domnului - pe vârful muntelui Său Sfânt - va coborî Domnul. Acolo va veni. Din cauza aceasta nu a pus Enoh piatra de încheiere. De aceea trebuie să vină acum Piatra de încheiere. Muntele se va înălța și va fi muntele Domnului, unde vor locui cei răscumpărați.

Acolo vor fi străzi mari, ca autostrăzile, parcuri, și Râul Vieții va curge prin mijlocul parcului. Fiecare casă și fiecare stradă va fi din

aur ca sticla curată. Acolo vor fi pomii vieții care vor aduce 12 feluri de fructe. Împărații și bărbații bine văzuți ai pământului vor aduce onoarea și slava lor înăuntru, ei vor intra prin porțile cetății care nu se vor închide noaptea, căci acolo nu va mai fi noapte.

„În orașul acela în care Mielul este lumina...”

Toate aceste lucruri naturale – orașele, casele – sunt umbre care arată spre orașul acela. Observați umbra formată de mâna mea. Înainte de a exista un negativ, trebuie să existe un pozitiv. Voi vedeți că această umbră arată ca și cum eu aș avea o duzină de degete. Dar dacă duc mâna mai aproape se formează o singură umbră care se unește apoi cu mâna mea. De asemenea și oamenii, ei se gândesc că ar exista trei sau patru dumnezei. Ei privesc prea departe în urmă, în timpul reformei. Reglați-o mai aproape și veți vedea că există doar un singur Dumnezeu.

Există doar o singură Mireasă, nu o duzină de denotații ci o singură Mireasă aleasă de pe acest pământ, care este rânduită de dinainte. **Sunt aceia care-și cunosc locul în Împărăție.**

Isus, Piatra de încheiere, stă pe acest tron înalt al orașului cel nou, care are 12 temelii și 12 porți, unde apostolii vor judeca cele 12 seminții. Piramida lui Enoh nu face nici o umbră în nici un moment al zilei. Eu am fost în Egipt la piramide. Așezarea și dimensiunile acestui corp geometric sunt în așa fel încât în jurul piramidei nu se formează niciodată vreo umbră, indiferent de unde bate soarele. Vedeți cum e? Iar acolo nu va mai fi noapte. Din vârful muntelui, El le va ilumina cu Slava Lui. Lumina slavei Lui va fi tot timpul acolo. Acolo nu va fi noapte niciodată. Isus este Piatra de încheiere.

Cei răscumpărați vor umbla în lumina Lui. Noi cântăm deja: *„Noi umblăm în Lumină, acea Lumină minunată...”* În noi este ceva ce strigă: *„Noi am trecut din moarte la viață.”* Aceasta ne așteaptă; noi simțim că aparținem de ea. Așa este.

Cu adevărat acesta este orașul pe care-l căuta Avraam. Fiindcă el era un proroc, el știa că acest oraș trebuie să se afle undeva. Așa o spune Scriptura. El a părăsit orașul în care trăia și a pornit într-acolo. Uitați-vă încotro a mers el: el a mers exact în locul în care va fi acest oraș. El căuta un oraș al cărui Meșter și Ziditor era Dumnezeu, fiindcă a fost un proroc.

Isus s-a dus ca să pregătească cu mâini divine un oraș divin, pentru un popor răscumpărat de Dumnezeu, un popor hotărât dinainte.

Avraam căuta acest oraș. El a mărturisit că este un călător și un străin, pentru că el căuta o cetate zidită de Dumnezeu. Prorocul știa că orașul acesta se află undeva. Ioan l-a văzut coborându-se din cer. Dar Avraam a crezut că trebuia să fie pe pământ chiar în vremea lui. De ce? Fiindcă el l-a întâlnit pe Melhisedec, Împăratul acestui oraș. El l-a dat zeciuială, aceuia care nu avea nici tată nici mamă. EL nu a avut început nici sfârșit al vieții. Avraam s-a întâlnit cu El, și ei au luat cina, exact în locul acela unde se va înălța orașul, acel munte sfânt al Domnului pe care vor locui cei răscumpărați.

Oh, timpul acela nu se va sfârși. Acum însă ne mai aflăm în acest timp. După puțin timp noi vom intra în veșnicie. Pe acest munte sfânt vor fi străzi din aur străveziu, alei, case, și parcuri. Dacă vreți să citiți, este în Apocalipsa 21:18. Pomul vieții va fi acolo cu 12 feluri de roade; în fiecare lună va aduce o altă roadă. Oamenii vor mânca aceste roade; în fiecare lună își vor schimba hrana. Aceasta este numai pentru biruitori. Știți asta? Nu este pentru denominații. Poate veți spune: „Frate Branham, crezi cu adevărat acest lucru?” Haideți să deschidem o clipă la Apocalipsa 2:7, și să vedem dacă acesta este adevărul. *„Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul”* „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.*”

Fiți atenți, El nu vorbește aici evreilor, ci Bisericii din neamuri. Aici este vorba doar despre biruitori, cei care au biruit fiara și semnul ei, - cei care au biruit catolicismul, protestantismul și denominațiile – cei care au biruit fiara, semnul ei și numărul numelui ei. Ei vor avea dreptul la pomul vieții, ei vor intra pe porțile cetății, acolo unde nu poate să intre vreodată ceva necurat. Gândiți-vă la aceasta. Înainte de a merge mai departe aș dori să ne mai ocupăm un pic cu tema aceasta. Pomul vieții va fi numai pentru biruitori. Frunzele pomului vor fi pentru vindecarea neamurilor. Asta privește pe împărații care trăiesc pe pământ, care vor aduce cinstea lor în oraș. Vor aduce cinstea lor înaintea tronului lui Dumnezeu așa cum au făcut cele 11 seminții ale lui Israel, dând zeciuiala seminției lui Levi. Atunci când ei vor aduce înăuntru cinstea lor din țara lor binecuvântată, se vor întinde înspre pomul vieții și vor rupe o frunză din el, apoi vor ieși împreună. Nu va mai fi război. Pretutindeni va fi pace. Frunzele vor fi un semn de aducere aminte și de vindecare pentru neamuri.

La Adam a fost la fel. Pomul vieții era în grădina Edenului și Adam ar fi mâncat din el dacă n-ar fi căzut. Acel pom al vieții îi amintea tot timpul că tinerețea lui nu va trece niciodată. La fel va fi cu neamurile. Frunzele vor fi pentru vindecarea neamurilor. Observați, aici nu este vorba de boli, fiindcă ei vor avea aceleași drepturi pe care le-a avut Adam. Așa cum porumbelul a adus frunza de măsline, tot așa, fiecare împărat va lua câte-o frunză.

Observați, poate că mai multe izvoare mici au format râul vieții. Voi încheia în câteva minute. Mai am circa 30 de pagini de notițe. Pe acest pământ nu este nimic ce ar putea liniști mai bine setea, decât un izvor de munte. Nu de mult am predicat despre aceasta. Este un leac care dă viață. Dacă ești obosit și însetat, așează-te lângă un izvor bun. El vine la suprafață din adâncul pământului și în el nu se găsește nici un fel de microb. Apa vine de la sute de metri din pământ și izbucnește la suprafață, ea este curată, și aducătoare de viață. Noi prețuim foarte mult aceasta.

Pământul are multe izvoare, izvoare cu apă răcoritoare. Când sunteți însetați și aproape pe moarte, luați o înghițitură bună și rece din această apă și ea vă va ajuta să vă reveniți. Dar priviți de unde vine râul acesta: el vine de la tron. De acolo primește el substanțele aducătoare de viață. El curge de sub tronul pe care va sta odată Dumnezeu.

Pe pământul pe care trăim noi acum, fiecare creștin sau păgân are templul lui. V-ați gândit vreodată la aceasta? Toți au biserici. Dar acolo nu există așa ceva. Biblia zice: „*În cetate n-am văzut nici un Templu; pentru că Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, ca și Mielul, sunt Templul ei.*” Mielul este Lumina; El este Leul, este Templul; Mielul este pe Tron; Mielul este Viața. EL este acest Templu. Vedeți, în toate aceste temple oamenii au un obiect de închinare. Dar în orașul acesta, Lui I se închină totul. EL este cu poporul Său.

Lumina Lui duhovnicească străbate orașul piramidă. Când Petru și Ioan au fost pe vârful muntelui, Lumina a acoperit vârful muntelui și un glas a răsunat, spunând: „*Acesta este fiul Meu Cel Preaiubit.*” În Apocalipsa 21:3-4, scrie: „*Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii!*” Dumnezeu a locuit în oamenii pe care i-a răscumpărat, prin aceste trei procese: neprihănire, sfîntire și botez cu Duhul Sfînt.

Dumnezeu va răscumpăra pământul și va locui pe acest pământ împreună cu supușii Lui pe care i-a răscumpărat de pe pământ. Lumea a căzut prin păcat și El i-a lăsat să meargă mai de parte în felul acesta.

Dar El L-a trimis pe Isus ca să răscumpere pământul căzut, iar noi suntem o parte a acestui pământ. Nici un fir de păr din capul vostru nu va pieri; așa a spus Isus. La fel a mai spus, că tot ce i-a dat Tatăl, El va învia în ziua de apoi (Ioan 6:39). De ce? Fiindcă sunteți o parte a pământului.

Am glumit un pic cu soția mea când mi-a spus că mi-am pierdut părul. Eu i-am spus că n-am pierdut nici un fir de păr. Ea a întrebat: „Atunci unde este părul tău?” Eu am răspuns: „Acolo unde a fost înainte ca eu să-l am.” Orice substanță ar fi acum firele acelea de păr sau ori unde ar fi ele acum, ele mă așteaptă. Așa este. Într-o zi eu le voi avea iarăși.

Trupul acesta bătrân se zbârcește și se prăbușește, umerii se lasă, genunchii dor, gâtul răgușește. Nu contează. Puteți scufunda trupul acesta în mare. Dar când trâmbița va răsună, va fi chemat numele respectiv. Tu doar aștepti. Într-una din aceste zile noi vom fi transformați. Eu sunt o parte din acest pământ care a fost răscumpărat. Voi sunteți în lumea aceasta, însă nu faceți parte de acest „*Cosmos*”. Voi vă aflați într-o altă rânduială, o rânduială răscumpărată. Templul lui Dumnezeu va fi cu oamenii.

Lucrurile de dinainte au trecut. Ele au dispărut. Aceasta înseamnă că cerul a coborât la oameni. Cerul și pământul s-au îmbrățișat, exact ca atunci când Porumbelul a coborât peste o parte a pământului – pe Isus. După trup, El a fost om – țărâna pământului. Dumnezeu a coborât prin acest germen mic de viață, prin puterea Lui creatoare. Viața care a fost în sângele Acela s-a urcat înapoi la Dumnezeu, iar sângele a curs pe pământ ca să-l revendice și aceasta doar din cauza aceluși sânge care venea din celulă germinativă a lui Cain și care a continuat să existe.

EL s-a întors înapoi cu puterea Lui creatoare, prin care l-a creat pe Adam. Aici este cel de-al doilea Adam. Cain l-a ucis pe Abel cel neprihănit, vărsându-i sângele. Abel a fost născut prin dorință sexuală – dar Isus nu s-a născut așa. EL a fost începutul zidirii lui Dumnezeu. EL a răscumpărat tot pământul și tot calciul, potasiul, lumina sintetică, absolut totul din ce sunteți voi făcuți. Nici un fir de păr nu se va pierde. „EU vă voi învia în zilele din urmă.” Ce se va întâmpla după aceea?

Dumnezeu coboară ca să locuiască pe pământ, pentru că însuși Trupul Său este o parte a acestui pământ. EL L-a înviat pentru neprihănirea noastră. Noi vom fi neprihăniți prin simplul fapt că

credem și primim lucrul acesta. Isus a devenit Dumnezeu-om. EL a fost rânduit mai dinainte să ia locul nostru, ca să ne salveze și să facă posibile toate aceste lucruri.

Fiți atenți ce a fost în afara acestor ziduri ale acestui oraș. Priviți, este un munte sfânt. „*Nici un rău nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt, zice Domnul.*” Orașul nu este un cub, ci un munte, chiar dacă lungimea, lățimea și înălțimea lui sunt la fel – câte 2200 de km. Este un munte mare, ca o piramidă, iar orașul se află pe munte. Slavă lui Dumnezeu. Acum ați primit-o! Acolo este paradisul lui Dumnezeu. Lumina lumii, împărăția desăvârșită. Nu este ziua a șaptea, ci veșnicia. Nu împărăția de o mie de ani, ci pământul cel nou.

În timpul împărăției de o mie de ani pământul trece prin procesul de sfințire, și totuși el mai trebuie să fie ars. Oamenii au fost răscumparați prin sânge. Ca amintire, Mireasa va domni în această o mie de ani. Iar după aceea pământul trebuie să fie curățat prin foc, așa cum ați fost și voi curățați, supușii Săi din orașul acesta. Ce contează dacă trăiți sau muriți? Dacă El vine astăzi sau peste o sută sau o mie de ani, eu mă voi odihni doar până ce voi fi transformat.

De aceea, bărbați și femei bătrâne, nu fiți descurajați. Dacă voi aveți acolo sus o reprezentare, că aparțineți lui Dumnezeu – atunci sunteți veșnici. Dacă treceți din ziua a șaptea în a opta, dacă ați trecut prin botezul Duhului Sfânt în viața veșnică, atunci sunteți cuprinși în aceasta. Dacă voi vă încredeți doar într-o senzație sau săriți în sus și-n jos și spuneți: „Eu fac cutare lucru; eu țin sabatul; eu nu mănânc carne.” – lucrurile de acest fel au pierit din cei aleși. Aici este vorba de lucrurile veșnice. Veșnicia este sărbătoarea de după sărbătoarea corturilor. Sărbătoarea corturilor era ultima sărbătoare, a șaptea sărbătoare. Noi ne închinăm acum în a șaptea epocă a bisericii – în timpul sărbătorii corturilor.

Împărăția de o mie de ani, va fi iarăși o sărbătoare a corturilor; ziua a șaptea. După ziua a șaptea, avem o adunare sfântă și vom merge înapoi în veșnicie. Cum? – Prin cel Veșnic care a venit și ne-a răscumplat, care ne-a adus înapoi, lăsându-ne să recunoaștem că suntem o parte din aceasta.

De unde știți că sunteți o parte din aceasta? Pe baza Cuvântului acestui ceas, pe baza făgăduinței acestui timp. Ce făgăduință? „O reșezare a lucrurilor la starea din prima zi, la timpul de la început. „*El va întoarce inimile copiilor la părinți.*” Va aduce o reșezare a

adevăratelor Rusalii – nu senzații – va aduce lumina de seară – același soare care a adus lumina dimineții. Aceasta a fost făgăduit pentru această zi. Amin. Amin.

Unde ne aflăm noi, prieteni? Unde ne aflăm noi acum? Noi așteptăm să fim luați din acest drum, ca să se poată face de cunoscut evreilor ceea ce este scris în Apocalipsa 11. Așa este. Și anume, că răpirea va avea loc.

Observați, în afara zidurilor orașului, pe tot pământul cel nou, neamurile vor locui în pace veșnică. Împărații pământului își vor aduce slava lor în oraș; acolo nu mai poate fi nici un păcat. Eu vă garantez că în orașul acela nu va intra nici o femeie cu părul scurt. Acolo nu se vor purta pantaloni scurți, nici nu se va fuma. Nici un curvar, nici o curvă, nici un mincinos, nici un închinător la idoli, oricine ar fi acesta, nu va intra în cetatea aceea. Nu, totul va fi trecut atunci; păcatul nu va mai fi. Acolo nu va intra nimic care să întineze sfințenia celui oraș. Așa a spus-o El. Toate aceste lucruri vor dispărea pentru totdeauna.

Puteți să vă uitați pe câmpuri și în jurul porților:

*„Ursul va fi prietenos
lupul va fi blând
leul va sta lângă miel
fiarele pustiei vor fi păscute de un copil
Iar eu voi fi transformat.”*

Acum însă, moartea mai este în trupul meu muritor, eu voi îmbătrâni. Dar voi fi transformat. Ați auzit cântarea aceasta? „Ursul va fi prietenos iar lupul va fi blând...” El nu va sări la tine ca să te omoare, ci el va merge cu tine pe drum. Cine va moșteni toate aceste lucruri? Cei mântuiți. Cine vor fi aceștia?

Eu pot să învăț doar din aceste tablouri umbră. Frate Lee, cine au fost aceia care au călcat împreună cu Noe pe pământul cel nou? Cei ce au intrat în corabie cu el. Nu-i așa? Cei ce au primit mesajul lui Noe, și au intrat cu el în corabie, au fost cei ce au călcat pe pământul cel nou, după ce pământul și-a primit botezul cu apă. Așa este și cu cei ce intră acum împreună cu Isus. Cum intrați voi în El? Printr-un singur Duh. EL este Cuvântul, iar voi deveniți o parte din El. Care parte din El sunteți voi? Cuvântul care trăiește în ceasul acesta și recunoaște Cuvântul acestui ceas. După ce El va intra în Împărăția de o mie de ani, atunci și voi veți intra cu El.

Observați, nu va fi o generație nouă, ci o generație care a fost strămutată. Voi spuneți: „Într-adevăr frate Branham?” Fiți atenți, dacă **Dumnezeu a putut să-l ridice pe Ilie acum 2500 de ani și apoi să-l aducă din nou pe pământ ca să fie un prooroc pentru evrei**, cu cât mai mult poate El să facă lucrul acesta cu Mireasa?

Observați ce i-a spus Dumnezeu lui Noe după ce a ieșit din corabie. După ce a trecut potopul, Noe a primit aceeași poruncă pe care o primise și Adam: „*Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți pământul.*” Acest lucru s-a întâmplat după potop. Ei trebuiau să crească și să se înmulțească, așa cum a făcut-o și Adam la început.

Aici puteți vedea acest lucru. Acum fiți foarte atenți. Prin Adam trebuiau să se înmulțească și să se umple pământul. Corect? După ce lumea cea veche a fost nimicită, Noe trebuia să se înmulțească și să umple din nou pământul. Pricepeți acest lucru? Puteți să vedeți acum din ce constă sămânța șarpelui? Prin ce s-a înmulțit iarăși acest pământ? Ați priceput-o?

Pricepeți cum Satana a luat stăpânire asupra Evei? De atunci și din această cauză moartea a domnit pe pământ. Din acest motiv, atmosfera pământul, animalele sălbatice, au intrat sub blestemul lui Dumnezeu. Acesta era blestemul, iar Satana era primul care a făcut cunoștință cu el. Isus a venit ca să-l răscumpere pentru Tatăl. Ca să-l poată răscumpăra, Isus a devenit o parte din el. Tocmai am explicat lucrul acesta. Pentru că El i-a răscumpărat din țărână, din care însuși Isus a fost o parte, prin El au fost răscumpărate toate neamurile lui Dumnezeu împreună cu tot pământul.

EL a fost Cuvântul vorbit. Noi care suntem mântuiți, suntem o parte din El. Important este ca voi s-o puteți recunoaște. Fariseii pretindeau că ei sunt aceștia. Vă mai amintiți de prima mea ilustrare. Fariseii aveau Cuvântul numai în minte. Ei nu au putut să recunoască Cuvântul atunci când acesta a fost manifestat chiar înaintea lor. Ei au spus: „Omul acesta are un duh rău.” În timpul acesta noi suntem numiți prooroci mincinoși. Cei mai renumiți ne dau tot felul de nume murdare. Ei pur și simplu n-o înțeleg.

Botezul cu apă pe care l-a primit pământul nu a fost de ajuns ca să-l curețe, la fel nici lor nu le-a ajuns. Sfințirea prin sânge i-a adus înapoi, dar botezul cu foc i-a curățat, așa cum a făcut-o El cu Mireasa Lui. Adică: „Neprihănirea, sfințirea, botezul cu Duhul Sfânt.”

După cum am spus, El nu a făgăduit niciodată că va aduce la viață un popor nou, ci El a făgăduit că va răscumpăra pe cei căzuți. După cum a făgăduit El, cei rânduți dinainte o vor moșteni. EL este Dumnezeu neschimbător. Noi știm lucrul acesta.

Amintiți-vă, Dumnezeu l-a luat pe Ilie care fusese răpit de foarte mult timp și-l va strămuta înapoi în mijlocul poporului Său, ca să fie prooroc în mijlocul poporului Său. El va face acest lucru în cel mai scurt timp. Dumnezeu l-a ținut în viață în toți acești ani, el se va arăta din nou.

Observați iarăși, El l-a înviat pe Moise din morți. Unde este mormântul lui? Îl poate găsi cineva? Citiți cartea lui Iuda. *„Arhanghelul Mihail, când se împotriva diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci doar a zis: Domnul să te mustre!”* Iar Petru, Iacov și Ioan care stăteau pe muntele schimbării la față se uitau la el. Chiar acolo în aceea țară, pe muntele acela pe care și noi vom locui odată. EL a venit ca să-i răscumpere.

Acolo a fost reprezentată biserica răpită, chiar și cei care au adormit deja. Unde s-a întâmplat aceasta? Pe vârful muntelui, unde va sta această cetate. Acolo erau Petru, Iacov și Ioan – trei martori. Ilie, Moise și Domnul Isus erau acolo ca martori cerești. Acolo a fost Moise, un tablou înspre cei care au murit și vor învia. Acolo mai era și Ilie, un tablou înspre cei care încă mai sunt în viață la răpire. Ambele categorii au fost reprezentate pe muntele acesta sfânt. Isus Răscumpărătorul a fost cu ei, iar Dumnezeu deasupra Lui, care L-a umbrit, spunând: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit.”*

Amintiți-vă, cu șase zile înainte de evenimentul acesta, Isus a spus: *„Adevărat vă spun că unii care stau aici nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Sa.”* Ce înseamnă aceasta? Morții cei înviați și sfinții răpiți vor fi luați împreună sus ca să-L întâmpine pe El în văzduh. Dumnezeu l-a umbrit, Isus a stat acolo în umbra lui Dumnezeu și glasul a spus: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea.”* Aceasta a fost rânduiala noii Împărății.

Oh, frate și soră, moartea nu te va schimba. Moartea schimbă doar locuința unde trăiești. Amintiți-vă, Samuel era mort și îngropat de doi ani; el era în paradis atunci când vrăjitoarea din Endor l-a chemat și Saul l-a recunoscut. La fel l-a recunoscut și ea, iar el a căzut cu fața la

pământ. El nu se schimbase deloc. El era încă același Samuel, încă era proroc, deși era mort de doi ani. El a spus: „*Mâine vei cădea în luptă și fiul tău va cădea împreună cu tine, și mâine pe vremea asta veți fi cu mine.*” Și așa s-a și întâmplat. Când Moise și Ilie vor veni înapoi conform Apocalipsa 11, ei vor fi încă prooroci. Aleluia.

Eu te voi recunoaște, frate McKinney, dincolo, în orașul acela în care Mielul este Lumina. Eu vă voi recunoaște pe voi toți, poporul meu, pietrele mele scumpe din cunună. Ei vor veni din est și din vest în acel oraș care este 2200 ori 2200 de km, și ei vor rămâne în acest oraș. Iar Dumnezeu va fi pe acel munte, și Isus va sta pe tron, și trâmbița de aur va suna ca atunci pe timpul lui Iosif, când El se va ridica și se va plimba prin Paradis. Atunci copiii lui Dumnezeu vor cădea în genunchi și I se vor închina, știind că au fost răscumpărați. Amin! Aleluia!

„*Eu sunt pe drum
Înspre acel oraș minunat...*”

Isaia spune în cap. 9,6: Domnia Lui va fi mare, iar pacea nu va avea sfârșit. „*Domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii. Și domnia și pacea Lui nu vor avea sfârșit.*” Chiar și animalele sunt incluse acolo.

Ursul va fi prietenos ...

...când va sosi aceea zi. Eu voi merge în acel oraș. Eu sunt pe drum spre acel oraș minunat. Eu simt acum puterea mântuitoare în toată inima mea. Dacă nu ar fi așa, eu mi-aș fi irosit viața; eu i-aș fi învățat pe oameni lucruri mincinoase. Însă dacă privesc în jur văd cum a fost legitimată făgăduința pentru ziua aceasta. Eu văd adunarea aceasta, cei aleși cum stau aici, cei chemați din denomiții, rase și alte crezuri, oameni de pe o distanță de 2200 de km. Când văd cum se legitimează Cuvântul, atunci eu știu fără îndoială că giuvaierurile cununii mele vor străluci în ziua aceea mai mult decât toate lucrurile de pe acest pământ.

Timpul vine, oameni buni. Noi nu ne adunăm degeaba aici. Noi așteptăm doar timpul acesta. Este foarte târziu, Isus este foarte, foarte aproape, iar slava Lui este minunată. Numele Lui este: „*Minunat.*” Puteți să vedeți acel oraș? Acolo Mireasa și Mirele vor fi tot timpul împreună.

Este minunat faptul că noi călătorim sute de kilometri ca să ședem aici și să ne hrănim cu acest Cuvânt, chiar dacă aceasta este doar o umbră – cum va fi atunci când vom locui cu El în orașul acela? Când eu voi fi vecinul vostru, când vom mânca din pomii aceia și vom merge

pe străzile acelea de aur, și vom bea apă din izvor, când vom intra în paradisul lui Dumnezeu, cu îngerii care zboară deasupra pământului și cântă imnuri. O, ce zi va fi aceea!

Atunci totul s-a meritat. Calea ce duce acolo pare aspră; câteodată este grea. Dar totul va fi fără nici o importanță când Îl vom vedea. Ce vor mai conta atunci numele rele și lucrurile care s-au spus despre noi, când Îl vom vedea în acel oraș minunat al lui Dumnezeu?

Să ne plecăm capetele.

„Eu sunt pe drum

Înspre acel oraș minunat...”

Isuse scump, nădejdea mea nu este zidită pe altceva decât pe Tine, Domnul meu. Orașul Împăratului cel mare, aceea este mama noastră; eu sunt convins de aceasta în inima mea (Gal.4:26). Oh Dumnezeule, nu lăsa pe nici unul din cei prezenți să se piardă. Ajută-ne Doamne ca azi să ne cercetăm din nou viețile noastre, așteptând venirea Ta. Într-o zi se vor ridica toți mântuiții, chiar și cei din praful din amfiteatrul de la Roma, unde creștinii au fost mâncați de lei. Pe muntele de slavă nu vor mai exista morminte; nu vor mai fi coroane pentru morți, nici o lacrimă nu se va vărsa, nici o furtună nu va mai lovi muntele slăvit. Totul va fi minunat acolo.

Ajută-ne Doamne, dacă este cineva aici care este chemat la acest ospăț, la nunta Mielului, ajută-i Doamne să vină să pășească în acest oraș. Împărăția de o mie de ani este doar luna de miere. Apoi El, Mirele, Își va lua acasă Mireasa. Lor le aparține, Mirelui și Miresei. EL s-a dus să-i pregătească o casă, după ce S-a logodit. Fie ca noi să-I rămânem credincioși Cuvântului, Lui, care este Cuvântul. Chiar dacă alții ne răspund obraznic și vor să ne îndepărteze de El. Doamne, trage-ne mai aproape de tine.

Căminul viitor al Mirelui și al Miresei. EL vine înapoi la ospățul de nuntă, după trei ani și jumătate. După aceea vom intra în Împărăția de o mie de ani ca să petrecem luna de miere. Apoi El îi va prezenta orașul, așa cum un mire face o surpriză miresei lui. Oh, cu ce respect profund va privi Mireasa căminul ei viitor! Doamne, prin credință noi putem să vedem astăzi aceste lucruri. Ea va fi aici pe pământul acesta. TU ai făgăduit-o. Într-una din aceste zile Biserica ta va fi răscumpărată pe deplin, apoi pământul Tău va fi răscumpărat în toate detaliile. Mai întâi Ți-ai răscumpărat poporul Tău, - trupurile lor, care sunt din această lume.

Ajută-ne, oh, Doamne! Dacă este cineva aici care nu este sigur de acest lucru, ajută-i Doamne să-l primească chiar acum. Eu știu că predica a durat mult, și este cald, dar noi nu vom fi întotdeauna aici. Eu nu voi fi întotdeauna păstorul vostru. Noi suntem siguri de aceasta. „Este vreo posibilitate, frate Branham?” Da, deveniți o parte a Cuvântului din acest timp. Voi nu puteți fi o parte a Cuvântului din vremea lui Moise. Partea aceea a Cuvântului a fost terminată; acelea au fost picioarele. Noi am ajuns acum la cap. Acesta este Hristos. Nu este timpul brațelor, din vremea lui Luther – nu, acesta este timpul capului. Hristos, Piatra din vârful, vine la Trup.

Dacă nu sunteți siguri de aceste lucruri, vreți să vă ridicați mâna ca eu s-o pot vedea? Ceilalți să-și țină capetele aplecate. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Spuneți: „Amintește-mă în rugăciune, frate Branham. Eu vreau neapărat să fiu acolo; eu nu vreau să pierd această ocazie, frate Branham. Eu mă cercetez; fac tot ce pot, dar roagă-te acum pentru mine. Te rog.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. În timp ce vă gândiți la aceste lucruri, rugați-vă în inimile voastre. Dacă voi simțiți cum trece ceva prin inima voastră, atunci asta este! Este ceea ce vă confirmă că sunteți un copil al lui Dumnezeu.

Tată ceresc, ia-ne acum, Doamne. Fie ca Păstorul Cel mare să vină; Păstorul Cel mare care ne-a mântuit, care a părăsit slava fiindcă știa că unele din rudele Lui s-au pierdut în văile mari ale păcatului, în care lupii vor înghiți repede acei mieluși. Dar El a lăsat coridoarele de aur, a coborât pe pământ și S-a făcut ca unul dintre noi, doar așa a putut să ne descopere dragostea lui Dumnezeu pentru noi. Aici El i-a găsit: pe unii din ei în denominații, pe unii în împrejurări rele, unii erau orbi pe străzi, alții erau pe lângă garduri. Dar El i-a mântuit pe toți cei rânduți mai dinainte de Tatăl. Și ne-a însărcinat să trăim Cuvântul pentru timpul acesta. Noi vedem marea reformă a lui Luther în epoca aceea, a lui Wesley și mișcarea penticostală. Noi privim acum înspre Piatra de încheiere a clădirii.

Oh, Dumnezeule, noi am recunoscut epoca și făgăduința care ne-a fost dată pentru acest timp, cum lucrurile vor fi reasezate. Lumina serii va aduce roada la coacere. „*Va veni o zi – ea este cunoscută Domnului – care nu va fi nici zi și nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina.*” Același Fiul slăvit al lui Dumnezeu, care s-a descoperit aici pe pământ în trup de carne, a adus făgăduința la viață. Iar ochii fariseilor, ai saducheilor, ai irodienilor și așa mai departe, au fost orbiți.

Azi, aceste lucruri se repetă. Cuvântul este manifestat exact așa cum a fost și atunci. Cuvântul cunoaște tainele inimii așa cum le-a cunoscut și atunci, așa cum spune Scriptura, care nu poate fi desființată. Ajută-ne, oh Dumnezeu, ca să ne putem da seama de acest lucru. Ajută-i pe cei care au ridicat acum mâinile. Ajută-i să strângă un pic mai mult cureaua armăturii lui Dumnezeu, să se încalțe cu evanghelia păcii, să se înarmeze cu toată armătura lui Dumnezeu, să-și pună coiful mântuirii, să ia scutul credinței și să pășească înainte începând cu această zi. Dăruiește-o Doamne!

Încă puțin timp și vom fi luați – atunci răpirea va avea loc. Doar un grup foarte mic, ca Enoh, va fi luat în sus. Apoi rămășița seminței femeii, cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu – evreii – și cei care au mărturia lui Isus Hristos – neamurile – vor fi prigoniți precum câinii și-și vor da viața pentru mărturisirea lor. Apoi într-o dimineață slăvită va începe Împărăția de o mie de ani – iar luna de miere va începe. *„Ceilalți morți nu vor învia până nu se vor sfârși cei o mie de ani.”* Apoi, la sfârșitul celor o mie de ani va fi o judecată; care arată că Ham a fost în corabie. Ham încă mai este acolo, la rămășița aceea. Cei ce au auzit și au respins vor fi judecați. Îngăduie Doamne ca noi să nu fim printre ei, ci să fim dintre cei chemați la ospățul de nuntă, căci noi Îl recunoaștem astăzi pe Isus în mijlocul nostru. Noi intrăm cu El, ieșim din această lume și intrăm în El. Haideți să mergem înainte până în acel oraș. Ieșiți afară cu El!

Eu îmbătrânesc, Doamne. Nu voi mai ține multe predici. Mă încred în Tine. Eu mă uit după orașul acela, așa cum a făcut-o și părintele meu Avraam. Ceva în mine îmi spune că va veni, Doamne, eu încerc să răspândesc pretutindeni Lumina. Nu lăsa ca vreunul dintre ei să se piardă, Doamne. Cât de minunat mi-ai descoperit aceste lucruri, că noi ne-am adunat aici de pe o suprafață de aproape 2200 de km. Ei sau adunat pe o suprafață atât de mică și așteaptă ca acest oraș să se arate. Noi mărturisim că suntem străini și călători; suntem alungați. Păgânii – lumea râde și face glume; denomițiile ne iau în râs. Dar aceste lucruri nu ne clintesc. Doamne, fă-ne o parte a Cuvântului, care nu se clatină. Se va întâmpla în zilele de pe urmă. Noi dorim să fim aceia, Doamne. Să fim o parte din ei. Noi Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

O credeți? Atunci haideți să ne ridicăm mâinile.

„Eu sunt pe drum

Înspre acel oraș minunat...

Dacă vom locui împreună în orașul acela, atunci dați mâna cu cineva și spuneți: „Dumnezeu să te binecuvânteze, pelerinule. De unde ești?” „Louisiana,” „Georgia,” „Mississippi.” „Și eu sunt un pelerin. Și eu caut orașul acela.” Împăratul nostru, care este acum invizibil, se va arăta în dimineața aceea. Acolo nu-l voi vedea pe Bill Dauch ca pe unul de 90 de ani. Nici voi nu mă veți vedea ca pe unul de 50 de ani. În ziua aceea eu voi fi transformat. Nu sunteți bucuroși? Părul alb și umerii aplecați nu vor mai fi acolo. În frumusețe și nemuritori ca El vom sta în întipărirea Lui, și vom străluci mai puternic decât soarele. Oh ce minunat!

Pentru aceasta suntem aici. Câți dintre voi au nevoie de putere pentru această călătorie? Dumnezeu, îngăduie să primim aceasta. Câți dintre voi sunt bolnavi în trup, câți sunt ostași răniți? O duzină sau mai mulți. Credeți voi că Împăratul nevăzut este aici? Lucrurile invizibile se manifestă prin cele vizibile. „*EL este același ieri, azi și în veci.*” EL are nevoie doar de un trup vizibil. Dacă Duhul lui a predicat aceste lucruri prin mine, atunci El va face aceleași lucrări pe care le-a făcut când a fost pe pământ. Oh, ce minunat!

Cinci sute de oameni au intrat în acest râu ca să fie botezați, atunci când Îngerul Domnului s-a arătat vizibil pentru prima dată, așa cum a făcut-o pe muntele Sinai, ca să legitimizeze faptul că m-am întâlnit cu El. Când am intrat în râu, sute de oameni cântau cântarea aceea veche pentru botez. Și El a coborât, același Stâlp de Foc a cărui fotografie o vedeți acolo, și a spus: „*Așa cum a fost trimis Ioan botezătorul să premerge la prima Lui venire, tot așa mesajul va premerge a doua venire.*”

Același Stâlp de Foc este aici cu noi. Sunteți conștienți de aceasta? Pe unii dintre noi ne-a făcut pentru un scop, pe alții pentru altul. Dacă puteți crede fără nici o îndoială că El este în clădirea aceasta, atunci eu cred că El se va legitima. Veți fi mulțumiți cu aceasta? Chiar dacă nu pot să chem pe fiecare dintre voi? De fapt este după ora 13. Dacă voi credeți, El va coborî la noi. Cum stați cu credința voastră? Voi trebuie să credeți. Dacă nu vă îndoiiți deloc, se va întâmpla. Eu recunosc prezența divină a Ființei lui Hristos, care este Cuvântul, și Biblia spune că Cuvântul este mai puternic decât o sabie cu două tăișuri, care desparte măduva de oase și descoperă gândurile inimii, tainele din inimă.

Fiți atenți. Cu ani în urmă eu n-am știut aceste lucruri. Iar când am spus ceva fără să știu, priviți ce a făcut El. EL a spus: „Tu vei lua pe oameni de mână. Nu te gândi la nimic altceva, rostește pur și simplu ceea ce ți se va spune.” Spune: „Este o tumoare” sau orice este. Apoi mi-a fost spus: „Va veni timpul când nu va mai trebui să faci aceasta. Lucrarea care este în ei îi va deosebi.” Noi avem tot feluri de imitații, noi știm acest lucru; dacă ar fi cu putință să fie înșelați chiar și cei aleși. Fiți atenți dacă toate lucrurile corespund cu Cuvântul, doar atunci veți ști dacă este adevărat sau fals.

Dar Isus rămâne încă același, ieri și azi în veci. Câți bolnavi sunt aici pe care eu nu-i cunosc? Ridicați mâinile voastre și spuneți: „Eu știu că nu mă cunoști.” Peste tot sunt mâini ridicate. Tot ceea ce trebuie să faceți voi este să credeți. Isus spunea: „Așa cum a fost în zilele Sodomei, tot așa va fi când se va descoperi pe pământ Fiul omului, în zilele de pe urmă.” – adică, atunci când Fiul omului se va descoperi în zilele de pe urmă, mai bine spus; se va arăta. Nu în zilele de început, nu la mijloc, ci El se va descoperi în zilele din urmă. Iar acum noi suntem în zilele din urmă. În toate este acum ca în Sodoma, chiar și cu mesaje.

Ce s-a întâmplat cu rămășița care a fost chemată cu grupul lui Avraam? Acolo a venit Unul descoperit în trup omenesc, a mâncat cu ei, a băut cu ei, a mâncat aceeași mâncare pe care au mâncat-o și ei. EL a stat între ei, le-a adus mesajul, apoi le-a zis: „EU voi face un lucru mare.” Avraam se adâncise în aceste gânduri: „Oare aceasta este? Eu am căutat un oraș. Oare acesta este Împăratul?” Și El a spus: „De ce s-a îndoit Sara?” Ea era în cort, în spatele Lui. Avraam L-a numit: „Doamne Dumnezeu, Elohim” - pentru că El a recunoscut gândurile Sarei.

Isus a spus că același lucru se va repeta când El se va descoperi în zilele de pe urmă, când Piatra de încheiere va veni deasupra Trupului, ca să răscumpere pe cei care trebuie răscumpărați, ca să-i ia pe ai Săi la venirea Lui. EL este aici între noi.

Vreo 12 persoane sau mai multe, și-au ridicat mâinile lor. Eu cred că Dumnezeu poate vindeca pe fiecare dintre voi. Eu cred, și voi o credeți. Eu nu cred că cineva ar putea să stea într-un asemenea loc, într-un timp ca acesta, într-o asemenea atmosferă, fără să recunoască sau să înțeleagă lucrurile acestea. Eu aș dori ca voi să vă rugați. Eu vreau să vedeți ce este greșit în inimile voastre. Rugați-vă și spuneți: „Doamne

Isuse, descoperă-mi aceasta. Eu Îți spun Ție ce nu este în regulă cu mine. Iar acum trimite Duhul Tău Sfânt la fratele Branham ca să împlinească mesajul acesta, să se adeverească ce a spus el despre Tine. Atunci, eu voi ști că acesta este adevărul. Acum descoperă-mi, DOAMNE. Vorbește-mi.”

Ei sunt împrăștiati. Rugați-vă și credeți din toată inima că Dumnezeu va dăruia aceasta. Aș dori să rămâneți în rugăciune și totuși să vă uitați la mine, așa cum au spus Petru și Ioan: „*Uită-te la noi.*” Acel om dorea ceva și era gata să primească. Și voi vreți ceva, și eu cred că sunteți gata să primiți. Ei au spus: „*Uită-te la noi!*” Apoi a spus: „*Argint și aur n-am, dar ce am îți dau.*” Eu n-am vindecarea. Totul este în Hristos. Dar tot ce am – un dar al lui Dumnezeu – aceasta îți dau, credință, să crezi în El. Fiecare din voi să fie vindecat în Numele lui Isus Hristos. Credeți-o. Oh, dacă ați putea crede!

Acolo stă o doamnă care se uită la mine. Cu câteva minute în urmă ea a plâns și s-a rugat. Ea suferă cu tiroida. Eu nu te cunosc, pentru mine ești o străină. Este adevărat? Nu ești de aici, ci din Chicago. Doamnă Alexander, dacă este adevărat, mișcă-ți mâna. Întoarce-te în Chicago și fii sănătoasă. Ce a atins ea? S-a atins de haina Lui, nu de a mea, așa cum a făcut atunci femeia aceea cu scurgere de sânge.

Acolo în mulțime stă o doamnă, dacă aș putea s-o fac să mă înțeleagă. Tu care ți-ai întors capul într-o parte. Eu nu te cunosc, pentru mine ești o străină. Tu suferi de stomac. Soțul tău stă lângă tine. El are probleme cu urechea. Vă numiți Czap; pentru mine sunteți străini. Nu sunteți de aici; sunteți din Michigan. Dacă este corect, mișcați mâna. Întoarceți-vă în Michigan sănătoși. Credința voastră v-a vindecat. Oh, dacă ați putea crede, atunci toate lucrurile sunt posibile.

Femeia aceea cu suferință la gât, care stă acolo în spate, îmbrăcată în alb, din Georgia; întoarce-te în Georgia sănătoasă. Isus Hristos te vindecă. Crezi tu asta?

Doamna care se uită la mine, care stă la sfârșitul rândului, ea are o sinuzită. Dacă va crede, Dumnezeu o va vindeca. Doamnă Brown, crede din toată inima. Isus Hristos te vindecă. Pentru mine ești o străină, dar El te cunoaște. Crezi aceasta? Ridică-ți mâna. Așa este.

Aici este cineva pe targă, spuneți femeii de pe targă să privească încoace. Ea suferă de mai mult timp. Dacă eu aș putea s-o vindec, aș face-o. Eu nu pot să vindec. Ea nu este de aici. Ea vine de departe. Tu

ești din Missouri. Tu suferi de o boală internă, dar dacă crezi din toată inima și nu te îndoiești, Isus Hristos te va vindeca, și poți să te întorci sănătoasă în Missouri și să depui mărturie. Crezi aceasta? Atunci primește-o, ia-ți targa și du-te acasă. Isus Hristos te va vindeca. Crezi?

Acesta este semnul de recunoaștere a prezenței Împăratului veșnic. Credeți acum din toată inima? Cu siguranță, El a făcut acum un cerc în jurul clădirii. Credeți din toată inima? Credeți voi că sunteți în prezența Lui? Credeți acum și primiți faptul că sunteți unul dintre supușii acestei Împărății? Ridicați-vă mâinile.

Isus a spus: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede. Dacă-și vor pune mâinile peste bolnavi, aceștia se vor însănătoși.*” Noi suntem una. Voi sunteți o parte din mine; eu sunt o parte din voi; noi toți suntem o parte din Hristos.

Să punem împreună mâinile unii peste alții. Femeia de pe targă s-a sculat și umblă, ea se întoarce acasă ca să fie sănătoasă. Amin. Fiecare din voi este vindecat, dacă o credeți.

Voi v-ați pus mâinile unii peste alții, și sunteți o parte din Hristos. Rugați-vă pentru persoana peste care v-ați pus mâinile, așa cum vi se dă.

Doamne Isuse, noi recunoaștem că ești aici. TU ești Împăratul nostru. TU Te descoperi între noi. Noi Îți mulțumim pentru această prezență. Doamne, Tu ai spus: „*Dacă spunei acestui munte 'Mută-te,' și nu vă îndoiiți, ci credeți că ceea ce ați spus se va împlini, puteți avea lucrul cerut.*” De aceea în ascultare de porunca aceasta, noi ca trimișii Tăi, care am venit de la o distanță de 2200 de km: - spunem Satanei, diavolului cel învins: „Sfârșitul tău va fi focul. Noi suntem trimișii orașului aceluia în care Mielul va fi Lumina. Noi suntem atributele exprimate ale Dumnezeuului Atotputernic, pe care Isus Hristos i-a mântuit prin harul Său.” Satană, ieși afară și părăsește fiecare persoană bolnavă de aici, în Numele lui Isus Hristos! Mâinile sunt răscumpărate și sfinte fiindcă cred Cuvântul, ele sunt exprimarea gândurilor lui Dumnezeu. Ei și-au pus mâinile unul peste celălalt. Tu nu-i mai poți ține. Ieși afară, în Numele lui Isus Hristos.

În Numele Domnului Isus Hristos, s-a isprăvit. EL este aici. Cuvântul Lui spune că El este aici. Prezența și credința voastră exprimă faptul că voi aparțineți de acești trimiși. Chiar și cu dimensiunile geografice putem dovedi că voi sunteți aceștia. Puteți voi să recunoașteți că sunteți fii și fiice răscumpărate ale lui Dumnezeu?

Recunoașteți că acel oraș este casa voastră? Acolo mergeți voi. De aceea veniți aici. De aceea veniți la Hristos. Voi vă hrăniți din Cuvântul Său. Dacă voi puteți avea aici un asemenea timp minunat, împreună cu atributele Lui exprimate, cum va fi când noi vom veni în prezența Lui? Oh, va fi minunat. Fiecare dintre voi are dreptul să vindece bolnavi. Puneți mâinile voastre peste bolnavi. Fiecare din voi are dreptul să boteze.

Dacă este cineva aici care nu a fost botezat încă în Numele lui Isus Hristos; bazinul este deschis. Dacă doriți să ajungeți la țintă trebuie să ascultați de fiecare Cuvânt. Așa este. Amintiți-vă că, la început, neascultarea de o mică parte din Cuvânt a pricinuit fiecare păcat de pe pământ. Isus a spus: „Oricine va scoate sau va adăuga un cuvânt, nu va intra în cetate. Numele lui va fi șters din carte.” Și cu aceasta s-a terminat.

Nu există nici un loc în Biblie, când cineva să fi fost botezat altfel în Biserică, decât în Numele lui Isus Hristos. Dacă n-ați fost botezați încă așa, ar fi bine s-o faceți. Voi spuneți: „Nu este nici o diferență.” La Eva s-a făcut o diferență. Satana a spus: „Cu siguranță Dumnezeu nu va... Tu îl cunoașteți pe Dumnezeu.” Dar El a făcut-o; El a spus așa.

El i-a dat lui Petru cheile Împărăției și ceea ce a fost spus la Rusalii trebuie să fie așa pentru totdeauna. Acesta a fost motivul pentru care Mireasa a apărut a doua oară în viziunea pe care am primit-o. Fiindcă în zilele din urmă trebuie să fie chemată afară o Biserică, așa cum a fost cea de la început. Pomul a crescut din rădăcină ca fie Pomul Mireasă ca la început, și a devenit iarăși o capodoperă a lui Dumnezeu care va fi luată în sus, în acel oraș. Despre această temă am vorbit acum câteva duminici.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Eu cred acum că Satana este înfrânt. El știe aceasta; el este pe pământ și răcnește ca un leu. Nu mai durează mult, apoi s-a terminat cu el. El știe cât timp i-a mai rămas de aceea umblă și răcnește ca un leu. Dar gândiți-vă că Domnul păcii este lângă noi. EL, marele și singurul Dumnezeu, Ziditorul ființei mele, Arhitectul care m-a creat așa cum sunt, care v-a creat pe fiecare din voi așa cum sunteți, este aici. EL este Arhitectul care știe cum să așeze clădirea la locul ei. Cine ar putea să știe asta mai bine decât Arhitectul? EL este aici ca să Se legitimizeze, El este aici. Acum, lucrul acesta se bazează pe credința voastră. Credeți numai. Credeți numai!

Gândiți-vă, deseară se va lua cina în această biserică. Dacă mai sunteți în oraș, și doriți să veniți, vă invităm ca să luați parte. Este o aducere aminte pentru cina pe care o vom lua împreună cu El într-una din zilele acelea.

Eu vă iubesc. Nu știu cum să exprim aceasta. Eu cred că voi sunteți sarea pământului, și am auzit despre comportamentul vostru în lume, și lucrul acesta îmi mărește încrederea în voi. Dar gândiți-vă: într-una din zilele acestea, grupul acesta mic, care este acum așa de drăguț, nu va mai exista. Atunci noi doar vom visa la adunările aceasta. Dar dacă se va întâmpla ca vreunul dintre noi să plece înainte ca noi să ne revedem, atunci:

„Eu te voi întâlni acolo sus,
unde noaptea a trecut,
iar norii numai există.”

Îl iubiți? Până ne vom reîntâlni, haideți să ne sculăm și să cântăm ***Oh ce minunat sună Numele lui Isus***. Te rog, dă tonul. Îl iubiți? Nu este El minunat? Credeți că acesta este adevărul? Vă îndreptați voi pe acest drum prin harul lui Dumnezeu? Luați Numele lui Isus cu voi ca un scut împotriva fiecărei capcane până ce ajungem acolo. Dacă voi veți fi încercați din toate părțile, atunci șoptiți acest Nume Sfânt în rugăciunea voastră. Asta este tot ce puteți face până ce vă vom revedea.

Eu am fost nevoit să sar peste anumite lucruri din mesajul meu. Dacă îngăduie Domnul, într-o zi mă voi întoarce și voi vorbi mai mult despre aceste lucruri, când vom avea mai mult timp la dispoziție. Voi vă ați plâns că stau prea puțin la voi. Astăzi am stat. Acum este foarte cald. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Mie îmi place cântarea aceea. Nu de mult mi-a spus un vecin, după ce difuzorul de afară s-a oprit: „Mi-a plăcut foarte mult mesajul. Dar de ce ați oprit cântarea aceea frumoasă?” Așa că, vecine, dacă în dimineața aceasta ne ascultați, ai putea asculta acest cântec și afară. Eu cred că avem cei mai cumsecade vecini din Jeffersonville. Noi ne parcăm mașinile în fața caselor lor și ei nu se plâng. Noi dorim să încheiem aici, și le mulțumim acum. Oh, ce minunat este El. Dumnezeu să fie cu voi. Să ne aplecăm capetele. Pastorul se va ruga acum cu noi la încheiere. Dumnezeu să fie cu voi.

AMIN!